



KARKERÉN  
HEMU  
WELATAN  
YEKBIN!

BIJİ  
KURDISTANA  
AZADİ!

# RASTIYA KURDISTAN

Organa Merkezi ya Yekitiya Komunistên Kurdistan

Nisan 1987 Sayı: 4

**YKK  
KURULDU**

**YKK**  
Yekitiya Komunistên Kurdistan

● YKK, TKP(B) KÜRDİSTAN SEKSİYONU'NUN DOĞRUDAN BİR PARTİ MEKANİZMASINA KAVUŞTURULMASIDIR.

● TKP(B), İKİ ÜLKENİN, TÜRKİYE VE KÜRDİSTAN KOMÜNİSTLERİNİN AYNI ÇATI ALTINDA BÜTÜNLÜĞÜNÜ İFADE EDİYOR. YKK, BU BÜTÜNLÜĞÜN KÜRDİSTAN PARÇASIDIR.

● YKK, HEM ULUSAL BİR ÖRGÜT HEM DE BİR SINIF ÖRGÜTÜDÜR.

● PROGRAMIMIZIN ACİL HEDEFİ, SÖMÜRGEÇİ TÜRK DEVLETİNİN ÜLKEMİZ ÜZERİNDEKİ EGEMENLİĞİNE SON VERMEKTİR.

● KENDİ DEVLETİMİZ YOK. HARİTALARDA ÜLKEMİZİN ADI DAHI YOK. BİZİ, BİZİ HERGÜN ÖLDÜRENLER, HERGÜN KURŞUNLAYANLAR YÖNETİYOR. BU DURUMA SON VERMEK İSTİYORUZ.

● KÜRDİSTAN, TÜRK BURJUVAZİSİNİN SÖMÜRGEÇİ BOYUNDURUĞUNDAN KURTULMAKLA KALMAMALI, BU, SOSYALİZME GEÇİŞİN İLK BASAMAĞI OLMALIDIR.

● HİÇBİR MÜCADELE BİÇİMİNİ REDDETMIYORUZ. MÜCADELENİN BÜTÜN BİÇİM VE METOTLARINI KULLANACAĞIZ. AMA, GÜCÜNÜ BURJUVA İKTİDAR BEKLENTİSİNDEN ALAN BİR DEVRİMCİLİĞİN KÜRDİSTAN'DA GELECEĞİ YOKTUR.

● TÜRKİYE DEVRİMCİ VE İŞÇİ SINIFI HAREKETİ İLE GEREKLİ İLİŞKİ VE BİRLİĞİ REDDETMEK DAR MİLLİYETÇİ SEKTERLİKTİR VE HALKIMIZIN ÇIKARLARINA AYKIRIDIR.

● KÜRT ULUSAL HAREKETİ HER ZAMANKİNDEN DAHA GÜÇLÜDÜR. KÜRT HALKI HERGÜN EVLAT ACISI YAŞIYOR. AMA ARTIK TÜRK BURJUVAZİSİ İNİSİYATİFİ ELDEN KAÇIRMIŞTIR.

● SÖMÜRGEÇİLİK ÜLKEMİZİN EKONOMİK GELİŞİMİNİ ÖNLEYEN BİR MEKANİZMADIR. GAP VE BENZERİ PROJELER, ÜLKEMİZİN SÖMÜRÜLMESİNE ULUSLARARASI TEKELLERİ DE ORTAK ETMEK İÇİN HAZIRLANMIŞ PROJELERDİR.

● HALKIMIZ SADECE EKMEK İSTEMİYOR. SADECE İŞ VE TOPRAK İSTEMİYOR. HALKIMIZ HERŞEYDEN ÖNCE ÖZGÜRLÜK İSTİYOR. KENDİ ULUSAL KİMLİĞİNİ İSTİYOR.

● KÜRDİSTAN'A İSTANBUL'U TAŞISALAR NE OLACAK? "YEDİ KÜPELİ" DEĞİL, 17 KÜPELİ DE OLSA HİÇBİR PROJE SÖMÜRGEÇİ TÜRK BURJUVAZİSİNİ YENİLGİDEN KURTARAMAZ.

# Sürgün Planlarını Boşa Çıkaralım!

Sömürgeci faşist diktatörlük, ülkemizde yeni bir sindirme hareketine girişiyor. Halkımızı kendi toprağından koparmaya, kendi yurdundan ayırmaya yelteniyor. Böylece sömürgeci egemenliğe karşı var olan direniş potansiyelini dağıtmaya çalışıyor.

İlk elde Dersim'in 234 ve Erzincan'ın 275 köyünün, boşaltılarak Türkiye'nin çeşitli yerlerine sürülmesi hedefleniyor. Eğer bu ilk girişim başarı ile sonuçlanırsa, mecburi göç uygulaması genişletilerek Kürdistan'ın başka bölgelerine de yayılacaktır. Gerekliliği hazırlık ve çalışmalar başlatılmış bulunuyor.

Zoraki göç ve mecburi iskan zorbalığı ile halkımız ilk defa karşılaşmıyor. 1934 yılında çıkarılan "Mecburi İskan Kanunu" ile yüzbinden fazla insanımız Türkiye'nin çeşitli bölgelerine sürüldü. Kürtlükleri unutturulmaya çalışıldı, asimile edilerek Türkleştirilmeleri amaçlandı. Dersim isyanı kan ve vahşetle bastırıldıktan sonra da 1938 yılında yine yüzbinden fazla insanımız, Türkiye'nin çeşitli bölgelerine sürgün edildi. Sürgün edilenler ancak 1947 yılında evlerine, yurtlarına dönebildiler.

Ancak bu defa, zoraki göç, ceza ve asimilasyon sınırlarını da aşıyor. Bugünkü plan, Genelkurmay Başkanlığı Harp Daireleri yapımıdır. Topyekün bir sömürgeci savaşın mevzileri kazılıyor.

Sömürgeci Türk devleti, geçmişteki Kürt isyanlarını bir-iki askeri hareketle yok edebiliyordu. Kısa sürede isyan ve direniş potansiyelini dağıtabiliyordu. Ancak bugün uçak filolarına ve ordunun yarısına rağmen Kürt ulusal hareketi ile başedemez haldedir. Genelkurmay Başkanı, bu hadiselerle içiçe yaşayacağız biçiminde açıklamalarda bulunuyor. Köşe yazarlarından istihbarat uzmanlarına, parti yöneticilerinden amerikancı generallere kadar herkes, bu meselelerin sadece asker ve silah gücüyle çözülemeyeceğini söylüyor.

Türk devleti, ilerde karşılaşabileceği toplu bir isyan kalkışması karşısında başedemez duruma düşeceğini hesab ederek, şimdiden bazı mevzileri kazanmaya çalışıyor. Zoraki göç ile hem yıldırma sağlanmış olacak, ulusal potansiyel dağıtılacak, hem de boşaltılan alanlar birer askeri hareket noktası ve saldırı üssü olarak kullanılacaktır.

Bu nedenle zoraki göç, sömürgeci savaşta yeni bir manevra, ye-

ni bir hazırlık ve yeni bir mevzi kazanma çabasıdır.

Bu hazırlığı boşa çıkarmak, sürgün planlarının şimdiden önünü tıkamak, bir ulusal mesele olarak, tüm ülkemizin meselesi olarak karşımızda duruyor. Bu salt bir Dersim meselesi, salt bir Erzincan problemi değildir. Diyarbakir ve Antep'ile, Bitlis ve Mardin'ile tüm Kürdistanın ve Tüm Kürt milletinin meselesidir.

Kim bir adım daha atacak? Kim yeni bir mevzi kazanacak? Kürt milleti mi yoksa sömürgeci-faşist diktatörlük mü?

Bu soruya milletçe cevap vermek zorundayız. Sömürgeci diktatörlüğün bir adım daha atmasına izin vermemek ona bu fırsatı tanımamak zorundayız. Buna karşı, tüm ülke çapında bir direniş örgütlemek, silahlı eylemlerden kitlesel

direnişlere kadar herçeşit yolla cevap vermek zorundayız. Bu hususta, Türkiye anti-faşist demokratik güçleri ile omuz omuza bir karşı koyuşu ve demokratik protestoyu gerçekleştirebiliriz. Son gençlik eylemleri, Türkiye cuntaya karşı var olan direniş isteginin ve mücadeleye potansiyelinin göstergesi oldu. Kitlesel direniş eylemleri hükümeti geri adım atmak zorunda bıraktı. Göç olayında da geri adım attırmak mümkündür. Ancak bu, çok çaba gerektiriyor. Herşeyden önce Dersim'i, kendi köylerimizi terketmemek, direnmek ve ülkenin her yerinde çeşitli eylemlerle bu plana karşı durmak gerekir.

Sürgün planının boşa çıkarılması, yurtsever demokratik hareket için bir ileri adım ve sömürgeci güçler için bir yenilgi demek olacaktır. □

## Korucular Milisini Yok Edelim!

Kürdü Kürde kırdırma politikası, sömürgeciliğin eskiden beri çeşitli biçimlerde uyguladığı bir yöntemdir. Şimdi bu politikayı resmiyete ve aleniyete döküyor. Korucular milisi, yurtsever-devrimci harekete karşı, bazı Kürtleri maşa olarak kullanmak için kuruldu. Bu milise ya Türk devletinin hazır ajan ve işbirlikçileri, ya da para ve korku ile satın alınmış yoksul zavallı insanlar alındı. Korucular milisi, ülke çapında merkezi bir örgütsel yapıya sahip değil. Daha çok Türk Ordusunun ve istihbarat birimlerinin hizmetinde çalışan dağınık guruplardan oluşuyor. Türk devleti bunları tamamen, mayın tarlasına sürülen eşekler misali kullanıyor. Türk Ordusu, gitmeye cesaret edemediği, gidemediği veya yetişemediği yerlerde yurtsever güçlerin üzerine bu milisleri sürüyor.

Bu şartlarda, korucular milisine karşı mücadele de zorunlu oluyor. Sömürgeciliğin bu içimizdeki silahlı dayanağını yoketmek gerekiyor. Silah ve diğer teknik aygıtlarla donatılan bu milisin, bir örgüt ve bir kurum olarak yerleşmesine fırsat vermemeliyiz. Türk Ordusuna, hizmet edecek satın alınmış kişilerden oluşan bu ihanet ağının örülmesine olanak tanımamalıyız. Türk sömürgeciliğine maşa olmak istemeyenler bu milise girmemeli, girmişse derhal terket-

melidir. Geriye kalanlar ise yurtsever hareket tarafından birer ulusal hain ve düşman olarak ilan edildiklerini iyi bilmelidirler. Türk sömürgeciliğine silahlı bekçilik yapanlara Kürt halkı acımaz.

Kürdistan'da, korucular milisinin oluşturulmadığı yerlerde de, Türk sömürgeciliği ile işbirliği eğilimleri vardır. Kürt milletine ve onun haklı davasına karşı ihanet demek olan bu çabalara karşı mücadele etmeli, bu eğilimlere karşı toplumsal baskı oluşturmalıyız.

Ancak hedef şaşırma yok. Asıl düşmanımız her zaman sömürgeci Türk egemenliğidir. Korucular milisi, onun sadece küçük bir maşasıdır. Türk devleti, işlemez ve faydasız hale geldiğinde kendisi de bu maşayı kaldırabilir. Nitekim şimdiden tartışma başlamış bulunuyor. Devam ettirmek isteyenler var. Kaldırılmasını isteyenler var. Kürt halkı, bu ihanet şebekesini kendi bünyesinden iyice tecrit ettikten sonra, Türk devleti bu milisi lağvetmek zorunda kalacaktır. Ancak Kürdü Kürde kırdırma taktiği başka biçimlerde kullanılmaya devam edecektir. Bu taktiğin bütün biçimlerine karşı mücadele etmek, sömürgecilikle işbirliği eğilimlerine karşı aralıksız mücadele etmek her zaman önemini koruyacaktır. □



## Faşizme ve Sömürgeciliğe Karşı: MÜCADELE VE BİRLİK

12 Eylül Faşist diktatörlüğünün işbaşına gelişinin temel sebeplerinden biri Kürdistan ulusal demokratik hareketimizin bastırılıp yok edilmesiydi. Bunun için sömürgeci Faşist diktatörlük halkımıza ve onun yurtsever örgütlerine karşı azgın saldırılar gerçekleştirdi. Binlerce yurtsever katledildi, onbinlercesi zindanlara atıldı. Kürt halkı Türk ordusunun barbar saldırılarına maruz kaldı, toprağımız sömürgeci çizmesiyle çiğnendi. Ancak, Sömürgeciler Kürt ve Kürdistan düşmanı hain emellerine nail olamadılar. Ne halkımızı sindirebildi, ne de onun yurtsever örgütlerini yok edebildiler. Aksine, bugün Kürt ulusal hareketimiz, acı kayıplarına rağmen, halkımızın çektiği eza ve cefaya rağmen, 1980 öncesinden daha ileri bir noktada bulunuyor. Sömürgeci diktatörlükle halkımız arasındaki nefret duvarı daha da yükseldi, halkımızın yurtsever mücadeleye katılımı arttı. Kürt ulusal meselesi Kürdistan'da, Türkiye'de ve uluslararası planda daha güncelleşti, ulusal davamızın haklılığını teslim edenlerin sayısı arttı. Bu, pratik hayattaki kayıplarımıza rağmen politik planda kazandığımızı gösteriyor.

Halkımız, uyduruk seçim platformlarına varıncaya kadar, her politik gelişmede kendi ulusal muhalefetini açığa vuran tavırlar ortaya koymuştur. Sömürgeci vahşet ve işbirlikçi hainlerin çabaları halkımızın ulusal muhalefetini yok edememiştir. Kürt meselesi, jandarma ve istihbarat örgütlerinin uğraştığı bir mesele olmaktan çıkıp sömürgeci Türk devletinin baş edemediği devasa bir politik ve ulusal mesele halini almıştır.

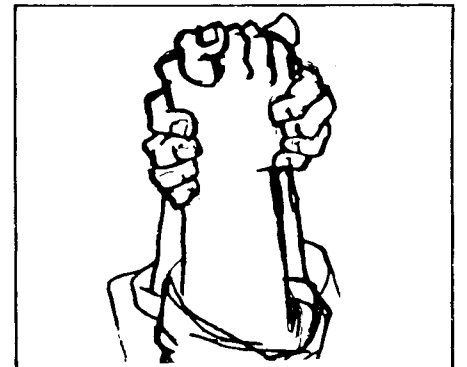
Sömürgeci propaganda, yurtsever güçlerin eylemlerini "üç-beş bölücü çetenin, dış güçler tarafından kışkırtılmış eylemleri" olarak mahkum etmek istedi. Ancak inadına, Sömürgeci burjuvazinin her kıpırdanışı, vahşeti ne olursa olsun, Kürt ulusal davasının önemini ispatlayan birer çırpınış olmaktan ileriye gidemedi. "Üç-beş çetenin eylemi" dedikleri eylemler üzerine Irak Kürdistan'ına karşı üç büyük ordu saldırısı düzenlediler. "Ulusal hareketi sindirmek için Kürdistan köylerinin yerini değiştiren yeni bir zoraki yerleştirme" ve göç planını uygulamaya koydular. Öyle ki Dersim isyanından bu yanaki Kürdistan'dan Türkiye tarafına en büyük sürgünü gerçekleştiren çabası işindeler. Parayla ve korkuyla satın alınmış kişilerden oluşan bir "Korucular Milisi" oluşturarak halkımızın ve onun yurtsever örgütlerinin üzerine sürdüler...

Sömürgeci diktatörlüğün bu çabaları herşeyden önce onun "üç-beş bölücü çete" yaygarasını çürütüyor. Tersine, bu demagojiye rağmen, onlar büyük bir Kürt ulusal isyanından korkuyorlar. Dersim'den başlayarak Kürdistan'ı Türkiye tarafına dağıtma planı bunu gösteriyor. Kürdistan'daki askeri işgalini baştan sona yeniden planlama ve Türk ordusunun yarıya yakınına Kürdistan'a kaydırmasının sebebi bu. Irak Kürdistanına süreklilik kazanan saldırılarının sebebi bu. Yurtsever güçlerin Irak Kürdistanı'ndaki başarılarından, bu güçlerin kendi aralarındaki ve T. Kürdistanı yurtsever güçleri ile ulusal ittifaklardan tedirgin oluyorlar. Bütün parçalardaki Kürt halkımıza karşı ve Ortadoğu bölgesindeki diğer halklara karşı, ABD Emperyalizminin maşası olarak ali-kıran baş kesen olmak istiyorlar. Hasta cumhuriyetin sömürgeci egemenliğini bu saldırılarla ayakta tutmaya çalışıyorlar.

Kürt ulusal demokratik hareketimizin gelişimi sömürgeci Türk burjuvazisinin şovenist politikasını zorluyor. TKP(B) 2. Kongresi, Kürdistan'la ilgili kararının girişinde;

"Faşist diktatörlük bütün vahşet ve barbarlığına rağmen Kürt ulusal hareketini sindirememiş, ulusal uyanış daha da hızlanmıştır. Kürdistan halkının özgürlük davası hem Türkiye'de hem de dünyada gitgide daha fazla güncellik kazanmaktadır. Bu olgu, Kürt milletinin varlığını inkar eden Türk burjuvazisinin şovenist ve asimilasyoncu politikasına büyük bir darbedir." tespitini yaptı.

28 Şubat'ta Irak Kürdistanı'na yapılan saldırının peşinden gelen tartışmalar bu tespiti doğruladı ve kuvvetlendirdi. Bu saldırıda da şovenist kutsal ittifak tekrarlanmasına rağmen sömürgeci kampta, "Kürt politikası" üzerine ayrılık ve tartışmalar meydana geldi. Bugüne kadar "Kürt" kelimesini ağzına almayan kimi çevreler, salt "askeri tedbirlerle bu meselenin altından kalkılamayacağını, Kürt yok demekle artık bir yere gidilemeyeceğini, meseleye adının konması gerektiğini" söyler oldular. Bu çevreler, çok açık ki, bunu, milli meselede demokratik bir tavır takınmak istediklerinden dolayı değil, ulusal hareket onları zorladığı için, "Kürt yoktur" demagojisi dünyada ve Türkiye'de artık sökmediği için yapıyorlar. Sömürgeci burjuvaziye bu akli tavsiye edenlerin içinde Kürt ulusunun azıllı düşmanı asker ve istihbarat görev-



lileri de var. Bu çevreler, Türk devletine daha ince ve daha sinsî sömürgeci politikalar öneriyorlar.

Sömürgeci kamptaki bu taktik ayrılığı ve tartışması Yurtsever hareketimizin önemli bir başarısıdır. Türk burjuvazisi, artık yavaş yavaş "taviz verse olmaz, vermezse olmaz" şeklinde ifade edilebilecek sömürgeci açmaza doğru gitmektedir. Bu gelişmeler karşısında, acılarımıza rağmen, halkımızın içinde bulunduğu sefaletle rağmen, çektiği sıkıntılara rağmen, seviyoruz. Çünkü bu acı ve sıkıntıların boşa olmadığını, adım adım özgürlüğe yaklaştığımızı görüyoruz. Bu sevincimizi demokratik bir Türkiye için mücadele eden Türkiye'li komünist, devrimci gerçek demokrat güçler de paylaşıyorlar. Çünkü Kürdistan'ın özgürlüğü için mücadele ile Türkiye'de demokrasi için mücadele birbirine kopmaz bağlarla bağlıdır.

Sömürgeci Türk burjuvazisinin kendisine tavsiye edilen sömürgeciliğin kendisine göre yeni ve ince metotlarına, en azından önümüzdeki yakın dönem için itibar edeceğini sanmıyoruz. Onların deyimi ile "askeri tedbirler"e ve Kürt ulusunu yok sayma politikasına devam edeceklerdir. Uygulanmaya çalışılan zoraki göç projesi bunun en açık kanıtıdır. Daha sinsî ama barbarlığından geri adım atmayan bir sömürgeci saldırı politikasına karşı kararlı bir yurtsever mücadele halkımızın ve onun yurtsever örgütlerinin görevi durumundadır. Dersim isyanının ellinci yılında bir kez daha Dersimli toprağından sökülüp atılmak isteniyor. Kürt ulusu olarak sömürgeci barbarlığa cevabımız ise DİRENİŞTİR. Kanımız taşlarımıza yollarımıza dökülmeden kimse bizi zorla yurdumuzdan edemez. Sömürgecilerin ataları edemedi, şimdi kendileri de edemez.

Ayrıca sürgün projesi sadece Dersim'e yönelik değildir. Dersim'le başlayıp, adım adım Kürdistanımızın diğer şehirleri ile devam edecektir. Dersim etrafında bir ulusal birlik ve direniş yaratılm.

Yurtsever mücadelemizin başarısı için iki temel şarttan biri kararlı ve ısrarlı, dişe diş bir devrimci mücadele ise, diğeri bu mücadele ekseninde ulusal birliktir. Yani sloganımız DİRENİŞ ve BİRLİKTİR. O halde, yurtsever saflarda ayrılığı ve kamplaşmaları körükleyici, yurtsever safları birbirine düşürücü dar, sektör ve düşmanlık politikasına hayır! Kavga düşmana karşı! Kimin ne yaptığını halkımız görüp değerlendirebilecek bir tecrübeye sahiptir. Takdiri ona bırakalım. □

## Sömürgeci saltanatı yıkacağız !



Faşist generaller çetesi, Irak Kürdistanı'na karşı üçüncü defa saldırıya geçti.

Sömürgeci-faşist cuntanın uçakları birkez daha üzerimize bomba yağdırdılar. Halkımızı bir kez daha kurşun ve ateş yağmuruna tuttular. Bir kez daha kanımızı döktüler, ocağımızı yıktılar.

Son saldırıya otuz uçak birden katıldı. Türkiye'nin dört bir yanından gece gündüz demeden Kürdistan'a yeni komando birlikleri sevkedilmektedir. Hava Kuvvetleri Komutanı, saldırıyı yönetmek için Diyarbakir'deydi.

Yani sömürgeci faşist cunta artık en etkin araçlarını kullanmaktadır. Çünkü artık iş ciddi ve generallerin korkusu büyüktür.

Emekçi halkımız göç adı altında yeni mecburi iskanlara tabi tutulurken, topraklarından koparılıp köyleri boşaltılırken, ülkemizin hemen hemen her kasabasına yeni askeri birimler, yeni saldırı merkezleri kuruluyor.

Artık Kürdistan baştan başa bir savaş alanıdır.

Bu korku, bu telaş, bu kan ve kin fırtınası neye?

Çünkü artık sömürgeci saltanat sallanıyor. Kürt halkı artık kendi geleneğine kendisi karar vermek istiyor. Sömürgeciler ise kendi egemenliklerini kadim kılmak ve bizi ağzı var dili yok uysal köleler gibi esarete mahkum etmek istiyorlar.

Son saldırı her parçadaki Kürt halkına bir gözdağıdır. Sömürgeci faşist cunta Irak Kürdistanı'ndaki gelişmelerden tereddirdir. Hakimiyetini ve etkinliğini giderek arttıran Kürt hareketinin başarıları, faşist generalleri ciddi ciddi endişelendirmektedir. Zira bu parçadaki başarılar, Türkiye Kürdistanı'nı da etkileyecek, her iki parça arasında var olan işbirliği ve manevra olanaklarını daha da arttıracaktır. Sömürgeci Türk devleti, bu dinamiği daha baştan boğmak, işbirliği olanaklarını ortadan kaldırmak, başından beri kendi iştahını kabartan Kerkük ve Musul yolunu da açık tutmak istemektedir.

Ama sömürgeci faşist generallerin bütün saldırıları sonuçsuzdur. Sonuçsuz kalmaya da mahkumdur.

Çünkü bu kavga, kendi çıkarları peşinde koşan üç-beş kişinin, bir-iki siyasi grubun, şu ya da bu kesimin kavgası değil; işçisi köylüsü, aydını esnafı, genci ve ihtiyarıyla tüm Kürt halkının özgürlük davasıdır.

Adını ve kimliğini özgürce haykırmak isteyen, ulusal benliğine sahip çıkmak isteyen, kendi iradesi ve onuru ile yaşamak isteyen her Kürt insanı bu kavganın içinde olmalıdır.

Amerikancı faşist generaller eliyle yeniden tahkim edilen sömürgeci diktatörlüğe karşı tüm olanaklarımızı seferber etmek ve tüm mücadele araçlarımızla kavgaya atılmak zorundayız.

Kürt halkının zaferini hiçbir uçak, hiçbir bomba, hiçbir general durdurmaya muktedir değildir. Dün Vietnam'da Angola'da Nikaragua'da yanan özgürlük alevleri bugün Kürdistan'da parıldamaktadır.

Güçlerimizi birleştirelim. Tüm olanaklarımızla kavgaya atılalım. Zafer bizim olacaktır.

**KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİ FAŞİST DİKTATÖRLÜK!**

**YAŞASIN ÖZGÜR KÜRDİSTAN!**

**YAŞASIN KÜRT VE TÜRK HALKLARININ ORTAK MÜCADELESİ!**

# Öğrenci Eylemleri ; Yükselen Mücadele Potansiyelinin İşaretidir

Nisan ayı içerisinde patlak veren öğrenci eylemleri, hızla Türkiye'nin her bir yanına sıçradı. İlk yemek boykotları ve oturma eylemleriyle başlayan gösteriler hızla yürüyüş ve arkasından da açlık grevlerine dönüştü.

Türkiye ve Kürdistan'dan SGB'li gençler eylemlerde aktif rol aldılar. Tüm eylemler kitlesel katılımı ile gerçekleşti. Örneğin İstanbul'daki açlık grevi, bugüne kadarki en büyük açlık grevi oldu. Eylemler, yıllardır faşizmin zulmünden bıkmış geniş yığınlar tarafından büyük sempati ile karşılandı. Fabrika işçisinden öğrenci velisine, yazar Rıfat Ilgaz'dan İstanbul işportacısına kadar çok geniş bir kesim grevcilerle dayanışma gösterdi. Tek başına, Kuran kursu öğrencilerinin grevcileri ziyareti bile, toplumda hızla yükselen mücadele isteğinin bir kanıtıdır.

Olaylar gösterdi ki öğrenci gençlik hızla politize oluyor, siyasal demokratik mücadelenin içine giriyor. Öğrenci eylemleri her yerde birer anti-faşist protestoya dönüştü. Çünkü eylemler, faşist zihniyetin açık kanıtı olan bir yasa tasarısına karşıydı. Muhatapı da hükümet ve parlamentoydu. Nitekim hükümet geri adım atmak zorunda kaldı ve yasa tasarısı geri alındı. Öğrenci gençlik, bundan sonra da demokratik talepleri nedeniyle faşist iktidarla karşı karşıya gelecektir. Öğrenci hareketi yükselcektir.

Öğrenci eylemleri, 12 Eylül faşizmi döneminde, Türk-iş mitinglerinden sonraki politik amaçlı ve iktidar karşıtı en büyük gösteriler oldu. Ancak Türk-iş mitinglerinden bazı farkları da var. Mitingler, Evren-Özal iktidarına karşı bir protesto niteliği taşımalarına rağmen, geniş işçi yığınlarının ekonomik ve demokratik taleplerini dile getirmelerine rağmen yasal çerçevede gösterilerdi.

Ancak öğrenci eylemlerinin hiçbirisi yasal değildi. Yemek boykotu da, oturma eylemi de, yürüyüş ve açlık grevi de yasalara aykırıydı. Hepsisi de polis terörüne rağmen yapılmış eylemlerdi. Üstelik bu haliyle eylemler, aynı anda hızla Adana'dan İzmir'e, İstanbul'dan Sivas'a kadar herbir yana yayıldı.

Bu bakımdan öğrenci eylemleri, anti-faşist kitle mücadelesinde yeni bir örnek sunuyorlar. Herhangi bir gösteri yahut protesto



eylemi, kitleselleştiği ölçüde yasal sınırları kolayca aşarak meşruluk kazanmakta, bir anda önü alınmaz bir olgu haline gelebilmektedir.

Bu nedenledir ki hükümet, yasaları çiğnemiş olmalarına rağmen öğrencilere boyun eğmek zorunda

kalmıştır. Öğrenci kitleleriyle baş edememiştir.

Öğrenci eylemleri bir başlangıçtır. Görev, bu tür eylem ve gösterileri, kitlesel anti-faşist mücadelenin bir metodu olarak hızla her yere ve her alana sıçratmaktır. □



## Sömürgeci Yasağı Kırdık!

Newroz yasak. Çünkü ülkemizde özgürlük yasak. Ülkemizin adı yasak. Halkımızın adı yasak.

Ama halkımızın mücadelesi elbetteki sömürgeciliğin yasaklarına bağlı olamaz. Newroz yasağını kırmak bizim için bir ulusal onur sorunudur. Çünkü Newroz, halkımızın mücadelesini karakterize eden bir özgürlük ve ulusal kişilik sembolüdür. Her şart altında bu sembolü yaşatmak, her şart altında özgürlük idealimize daha sıkı sarılmak, onurumuza sahip çıkmamız demektir.

21 Mart 1987 gecesi, İstanbul'da Atatürk Öğrenci Sitesinde,

SGB içindeki Kürdistanlı ve Türkü-yeli yoldaşlar hep birlikte Newroz bayramını kutladık. Ateş yaktık. Kinimizi biledik, coşumuzu tazeledik.

Sömürgeciliği ve faşizmi yıkmaya and içtik. Her Newroz, ulusal özgürlük mücadelemizde yeni bir adım, taze bir soluk demektir.

YAŞASIN NEWROZ!  
YAŞASIN ÖZGÜRLÜK!  
YAŞASIN SGB!  
YAŞASIN YKK!  
YAŞASIN TKP(B)!

Kadir Taşkın

# KAMPANYAMIZ FAŞİZME MEYDAN OKUYOR!

Partimiz II. Kongresini başarıyla sonuçlandırdı. Faşist diktatörlük bütün gücüyle saldırırken her bölgeden delegelerin katılımıyla bir kongre gerçekleştirmek başlıbaşına politik bir başarıdır. Kongremiz parti-içi demokrasinin en üst platformu oldu. Faşist diktatörlüğe karşı verdiğimiz altı yıllık mücadeleyi değerlendirdi, yeni kararlar aldı.

Kongremizin yarattığı politik platformu ve mücadelecî atmosferi geniş yığınlara yansıtmak, kongremizin sonuçlarını devrimci kamuoyuna duyurmak için parti örgütleri bir kampanya düzenlediler.

Faşizm koşulları, polis terörü ve süregiden operasyonlar gözönüne alındığında bu kampanya, partimiz açısından eylem kapasitemizi ölçen bir sınav niteliğindedir.

Kampanyanın bugüne kadarki pratiğine baktığımızda gururla ve sevinçle göğsümüzü gerebiliriz. Polise karşı, faşizme karşı başarıyla bir mücadele verdik. Polisin bütün takip ve saldırılarını boşa çıkarttık. Kampanyamız başarı ile sürdürdük.

Kampanya devam ediyor. Nisan ayı itibariyle bugüne kadarki kampanya faaliyetinin bilançosu şu şekildedir:

İstanbul'da iki ayrı yerde, Beşiktaş ve Aksaray'da, Adana, İskenderun, Hatay, Çanakkale ve Antep'te kongremizi duyuran pankartlar astık.

Hatay'dan Rize'ye, Balıkesir'den Tokat'a, Muğla'dan Trabzon'a, Maraş'tan Kütahya'ya kadar 27 ilde 50 bin bildiri dağıttık. Hedefimiz 100 bin bildiri dağıtmaktır.

II. Kongre kampanyası, yayıldığı alanın genişliği ve ulaştığı insan sayısı bakımından 12 Eylül'den sonraki en büyük kampanyadır. Kampanyamız, parti örgütlerinin artan mücadele kapasitesinin, kadrolarımızın polise karşı kazandığı tecrübenin ve partimizin yükselen eylem yeteneğinin göstergesi oldu.

Pankartımızın asıldığı, bildirimizin dağıtıldığı her yerde polis amansız operasyonlara girişti. Pekçok yerde bizi tanıyan ya da tanımayan pekçok devrimci kardeşimiz içeri alındı. Ancak şu ana kadar polis hiçbir yerde yoldaşlarımıza ve örgütümüze ulaşmış değildir. Gelen bilgilere göre sevinçle söyleyebiliriz ki, partimizin eylemlerinden ötürü içeri alınan pekçok devrimci ilerici emekçi insanda TKP(B)'ye karşı düşmanlık ya da kızgınlık değil, tersine

## Köln'deki kongrede alınan vahşi karar

# TKP-B: Tek yol silâhli eylem

**Konili strateji**  
Bolşucü teröründen yitirmek için yeni bir örgüt kuran TKP-B devrimci mücadeleyi sürdürmek için "yıldırım saldırıları ve devrimci silâhli eylemler" çağrısına bulundu.

**Türk-İskenderun'da TKP-B pankart astı**  
İSKENDERUN MİLLÎ Halk Partisi bünyesinde bir örgütün kurulması için "Yıldırım saldırıları ve devrimci silâhli eylemler" çağrısına bulundu.

**Üst üste**  
"Yıldırım saldırıları ve devrimci silâhli eylemler" çağrısına bulundu.

## Bombalı pankart korkusu

**ÜZERİNDE**  
"Yıldırım saldırıları ve devrimci silâhli eylemler" çağrısına bulundu.

**G. Antep'te TKP bildirileri ele geçirildi**  
GAZİANTEP (A.A.) Çarşamba günü Antep'te TKP-B bildirileri ele geçirildi.

**İSTANBUL**  
Aksaray'da bomba saldırısı sonucu...



**Aksaray'da bomba saldırısı sonucu...**

## TKP-B: Tek yol silâhli eylem

Ramazan ÖZ

**B**ÖLÜCÜ TERÖRÜ YENİDEN KİŞİLEŞTİRİLMİŞTİR. Türkiye Komünist Partisi-Birlik (TKP-B) Merkez Komitesi, 1986 sonbaharında gizli olarak yaptığı 2. kongrenin sonuçlarını açıkladı. Sovyetler Birliği'nin övüldüğü, açışa siddet çağrısı yapılarak, "silâhli halk birliklerinin teşkil edilmesinin karar altına alındığı" ifade edildi. DISK'in "Türk-İş bünyesinde güçlenmesi istendi."

TKP-B'nin Köln'de gizlice yapılan kongresinde "son 6 yıldır sürdürülen savaş"ın bir genel değerlendirilmesinin yapıldığı ve yeni strateji, taktik kararların alındığı belirtilen bildiri, "Evren-Özal faşist yönetimi" ile birlikte vassal-askeri sivasî idareler de suçlandı ve Bolşucü ekşivaya atıldı.

Bildiri şöyle denildi:  
"Gençlerin kapıcılıklarını alternatifli Demirel, Ecevit, İnan, Erbakan gibi batakçı burjuva politikacıları değil, işçi sınıfı başta olmak üzere emekçi ve ezilen halk kesimlerinin, somurgesi baskı altında Kurt milletinin yurtsever devrimci demokratik güçleridir."

**TÜRK-İŞ BÜNYESİNDE ÇÖZÜMLENMEK**  
TKP-B kararlarının açıklanıldığı bildiri, DISK ve Türk-İş ile ilgili olarak da şu görüşlere yer verdi:  
"Daha güçlü bir sendikal mücadele için Türk-İş'te birleşim olmalıdır. DISK'in iktidarını ve mücadeleye geleceğini Türk-İş içinde yitirmektir. Egeleşen ve baskılara karşı yarı-örgütlü ve yarı-devrimci örgütlenmeler geliştirelim. İşyeri komiteleri kurulum ve onları güçlendirelim."

## BÖLÜCÜ TERÖRÜ ALKIŞ

Bölücü ekşivanın masum çocukları kadar uzanan terörün de alkışlandığı bildiri, TKP-B'nin "Kürtler'in mücadelesini örgütlemek amacıyla" YKK (Yekün Komünistler Kurultayı) adlı yeni bir örgüt kurmasını kararlandırdığı da belirtildi.

**SİDDET ÇAĞRISI VE İRTİCA**  
Türkiye'de bugünkü yönetimin laikliği giderek ortadan kaldırdığı, devlet terörü ve zorbalığın dini gereklilikle desteklediği iddia edilen merkez komitesi bildirimsinde, AET ve de karşı çıkıp Türkiye'nin "Avrupalı emperyalist tekel için açık pazar haline getirilmek istendiği" öne sürülerek şöyle denildi:  
"TKP-B 2. kongresi, faşist diktatörlüğün sınırsız yasal ve baskıcı sömürlerini etkileyecek, buna da karşılık işçi siddetini yaygınlaştırmak, silâhli halk birliklerinin oluşturulmasını karar altına aldı. Bu yönetime karşı savaşmak için silâhli halk birliklerini kurulum, onları eğitilmesi destekleyelim."

## PRP-B Örgütü dün üst geçit civarında Pankart asarak bildiri dağıttı

Dün sabah erken saatlerinde II Eylül bulvarı civarında bulunan Desgeç'te yapılan bir işyeri pankartının dağıtılması için üst geçit civarında pankart asarak bildiri dağıttı.

sempati ve yakınlık geliyor. Ege bölgesinin bir ilinde içeri alınan 15 kişiden birisinin sözleri çok öğreticidir. Şöyle diyor: Çok dayak yedik ama hiç önemli değil. Yeter ki devrimcilerin varlığı anlaşılsın, sesi duyulsun. Hiç şüphesiz bu sözler, geniş kesimler arasında faşizme karşı artan mücadeleye istegini gösteriyor.

Eylemlerimiz her yerde moral kaynağı oldu, geniş ilgi ve destek gördü. Kampanya her tarafa partimize ilgi ve ilişki kazandırdı. Partimize yeni insanlar yeni taraftarlar kazandırdı. Çevremizde ve devrimci kamuoyunda coşku yarattı.

Gelen bilgilere göre, Silahlı Halk Birlikleri ve YKK, Kongremizin en fazla ilgi ve merak uyandıran kararlarının başında geliyor.

Bu kampanyada dikkati çeken bir başka nokta da, bu defa yoldaşlarımızın dışında çok sayıda sempatican, dost ve tanıdığın kampanyaya doğrudan katılmış olmasıdır. Tehlikeleri göze alabilmek, faşizme karşı aktif mücadeleye cesaret etmek giderek geniş kesimler olarak yeni alanlar girdik, yeni çevrelerle tanıştık.

Kampanyanın da gösterdiği gibi, II. Kongre partimize güç kattı. Partimize duyulan güven artıyor. Artık daha büyük işlere, daha çaplı mücadelelere cesaret edebiliriz. Artık geniş yığınları kazanabilir, daha etkin mücadeleleri örgütleyebiliriz.

II. Kongre, partimizin mücadelesinde gerçek bir sıçramadır. □

Röportaj: Ahmet SARAL

“ Aralık 1986'da toplanan TKP(B) II. Kongresi, faşizme ve sömürgecilğe karşı mücadelede çeşitli kararlar aldı. Bir dizi alanda yeni görevler tespit etti, örgütsel kurumlar oluşturdu. Kongrece alınan en önemli kararlardan biri de, Kürdistan'daki parti faaliyetinin bir üst düzeye çıkarılmasıydı. Bu yaklaşımla, TKP(B) Kürdistan Seksiyonu, bir parti mekanizmasına kavuşturulacak YKK (Yekatiya Komünistler Kürdistan) kuruldu. YKK nasıl bir örgüttür? Hangi politik ihtiyacın ürünüdür? Kürdistan'ın problemlerine nasıl yaklaşmaktadır? Kürdistan'da nasıl bir mücadele süreci öngörmektedir? Bu ve benzeri sorulara cevap bulmak, YKK hakkında etraflı bilgi edinmek için YKK Genel Sekreteri Rıza SOFAN ile bir röportaj yaptık. Röportajı aşağıda yayınlıyoruz ”

## Acil Hedef; Sömürgeci Egemenliği Yıkmaktır!

● YKK, TKP(B) KÜRDİSTAN SEKSİYONU'NUN DOĞRUDAN BİR PARTİ MEKANİZMASINA KAVUŞTURULMASIDIR.

● YKK'nın kuruluşu ilan edilmiş bulunuyor. Neden yeni bir örgüt, açıklar mısınız?

● Esasen YKK yeni bir örgüt değil. Yani mevcut örgütlere bir yenisi katılmıyor. Bu, yeni bir kuruluşun ziyade Kürdistan'da varolan örgütlenmemizin bir parti mekanizmasına kavuşturulmasıdır. TKP(B) Kürdistan Seksiyonu 1980 Haziranında Parti Konferansı tarafından kuruldu. TKP(B) 2. Kongresi ise Seksiyon örgütlenmesinin doğrudan parti düzeyine çıkarılmasını kararlaştırdı. YKK bu kararın ürünüdür.

● Bu, yeni bir yaklaşım mı oluyor?

● Hayır. Seksiyon örgütlenmesine de biz böyle yaklaşıyorduk. Çünkü Kürdistan ayrı bir ülke, kendisine has sosyo-kültürel özellikleri var. Ayrı bir ulusal mentalite söz konusudur. Sonra devrimimizin karakteri farklıdır. Sömürgeci egemenliği yıkmak için farklı görev ve yükümlülüklerimiz var. Türkiyeden ayrı bir devrim süreci gelişebilir. Bütün bunlara en elverişli örgüt mekanizması, parti olarak örgütlenmektir. Ancak geçmişte örgütsel güç ve kapasitemiz buna yeterli değildi. Bugün ise çalışmalarımız bu seviyeye gelmiş bulunuyor.

● YKK, HEM ULUSAL BİR ÖRGÜT HEM DE BİR SINIF ÖRGÜTÜDÜR.

● Yani YKK bir parti midir?  
● YKK'nın programı var. Kendi Merkez Komitesi var. Merkez organları var. Yönetim kademeleri ve teşkilatları var. İlerde kendi kongresini yapacak. Sömürge bir ülkede devrim yapmak üzere yola çıkıyor. Bu amaçla, Kürdistanlı komünistleri aynı çatı altında birliğe çağırıyor. Bütün bunlar bir partinin özellikleri değil midir?

● TKP(B), İKİ ÜLKENİN, TÜRKİYE VE KÜRDİSTAN KOMÜNİSTLERİNİN AYNI ÇATI ALTINDA BÜTÜNLÜĞÜNÜ İFADE EDİYOR. YKK, BU BÜTÜNLÜĞÜN KÜRDİSTAN PARÇASIDIR.

● Sanıyorum bu noktada TKP(B)-YKK ilişkileri üzerinde dursak daha açıklayıcı olacak.

● Şimdi TKP(B) iki ayrı ülkenin, Türkiye ve Kürdistan komünistlerinin aynı çatı altında bütünlüğünü ifade ediyor. YKK ise bu bütünlük içinde Kürdistanlı yoldaşlarımızın kendi birliğidir, aynı bütünlüğün Kürdistan parçasıdır. Dolayısıyla TKP(B)'nin programı, kongre kararları, MK kararları YKK için bağlayıcıdır. TKP(B) ve YKK aynı ideolojik-politik hüviyete sahiptirler. TKP(B) 2. Kongresi tarafından kabul edilen parti tüzüğüne göre TKP(B) MK'sinin üçte biri YKK temsilcilerinden oluşmaktadır. YKK Genel Sekreteri de tüzük gereğince TKP(B)'nin İkinci Sekreteridir. Yani özetle söylemek gerekirse, YKK, TKP(B)'nin bir parçasıdır, ancak onun bir yan örgütü yahut alt birimi değildir. TKP(B)'nin Kürdistan politi-

kası da, Türkiye politikası da YKK'yi içine alan bir bütünlük içinde oluşmaktadır. TKP(B)-YKK ilişkisi bu bakımdan, iki ülkenin komünistlerinin demokratik ve enternasyonalist birliğini ifade ediyor.

● PROGRAMIMIZIN ACİL HEDEFİ, SÖMÜRGEÇİ TÜRK DEVLETİNİN ÜLKEMİZ ÜZERİNDEKİ EGEMENLİĞİNE SON VERMEKTİR.

● KENDİ DEVLETİMİZ YOK. HARİTALARDA ÜLKEMİZİN ADI DAHI YOK. BİZİ, BİZİ HERGÜN ÖLDÜRENLER, HERGÜN KURŞUNLAYANLAR YÖNETİYOR. BU DURUMA SON VERMEK İSTİYORUZ.

● Şimdi de programatik yaklaşımlarınızla ilgili bir-iki soru sormak istiyorum. YKK'nın hedefi nedir? Neyi amaçlıyor?

● En genel çerçevesiyle, YKK, adından da anlaşılacağı üzere sınıfsız bir toplumu amaçlıyor. Bunun için ülkemizde sosyalizmi kurmayı hedefliyor. Ancak programımızın acil hedefi, Türk burjuvazisinin, Türk devletinin ülkemiz üzerindeki sömürgeci egemenliğine son vermektir. Ülkemizi sömürge olmaktan çıkarıp özgür bir Kürdistan kurmaktır. Ezilen bir ulus olmaktan çıkıp, ülkemizin talan edilmesine, sömürge tahakkümü altında tutulmasına son vermek istiyoruz. Kendi devletimiz yok. Bizi, bizi hergün öldürenler, hergün kurşunlayanlar yönetiyor. Bu duruma son vermek istiyoruz. Kayıtsız-şartsız, Kürt milleti kendi kaderini kendisi tayin etmelidir. Bu, bir avuç işbirlikçi dışında tüm Kürt milletinin acil demokratik talebi-

dir. Bu talebin gerçekleşmesi ise ülkemizde bir ulusal demokratik devrim demektir. İlk hedefimiz budur.

• Özgür Kürdistan'ın biçimi nasıl olacak? Nasıl bir devlet biçimi öngörüyorsunuz?

• Şimdi evvela baştan bir noktayı belirtmek ihtiyacı duyuyorum. Biçim tartışmaları, biçimci tartışmalardır. Meselenin özünü gözardı ediyorlar. Biçimi tayin edecek olan biz değiliz. Kendi kaderini Kürt ulusu kendisi tayin edecek. Hiç kimse ve hiçbir örgüt Kürt ulusunun vasisi değildir. Herhangi bir biçimi mutlaklaştırmak, Kürt milletinin geleceğine şimdiden ipotek koymaktır. Kürt milleti, özgür bir ülke yarattıktan sonra, kendi özgürlüğünü kazandıktan sonra, kendi devlet biçimine o günün koşulları içinde, kendi tercihleriyle kendisi karar verecektir. Kürt milleti nasıl istiyorsa, devleti o biçimde olacaktır.

• KÜRDİSTAN, TÜRK BURJUVAZİSİNİN SÖMÜRGEÇİ BOYUNDURUĞUNDAN KURTULMAKLA KALMAMALI, BU, SOSYALİZME GEÇİŞİN İLK BASAMAĞI OLMALIDIR.

• Ama TKP(B) aynı devlet bü-tünselliği içinde Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nın federal birliğini savunuyor.

• Savunuyor ama mutlaklaştırmıyor. Federatif birlik, TKP(B)'nin Kürt milletine önerisidir. Yani öneriyor. Yoksa pekçok örgüt gibi daha şimdiden Kürt milleti adına bir karar vermiyor. Onlar gibi kendisini Kürt milletinin yerine koymuyor. TKP(B) açıkça, Kürt ulusu kendi kaderini kendisi tayin etmelidir diyor. İyi veya kötü, doğru veya yanlış kendi kaderini tayin edecek olan Kürt milletinin kendisidir. Dilerse demokratik Türkiye ile eşit haklı, özgür, gönüllü demokratik federal bir devlet, dilerse tek başına bağımsız bir devlet, dilerse Kürdistanın diğer parçalarıyla birlik kurar. Her halükarda esas olan Kürdistanın özgürlüğüdür. Şartlar öyle olabilir ki, bağımsız devlet biçimi tek geçerli, hatta zorunlu çözüm yolu dahi olabilir. TKP(B), hiçbir biçimi daha baştan reddetmiyor, hiçbir biçime şimdiden ambargo koymuyor. Milliyetçi örgütlerin yanlış yaptıkları daha şimdiden Türkiye ile demokratik birliği, Kürt milleti adına ve ona rağmen reddetmeleridir. Birlik önerisinin sebebine gelince, biz komünistler her zaman ulusların gönüllü birli-

ğinden yanayız. Sınıfsız, sömürsüz özgür bir dünya toplumu için mücadele ediyoruz. Ulusların birliğini, biz öyle istediğimiz için değil, ulusların çıkarlarına en uygun çözüm olarak gördüğümüz için savunuyoruz. Sosyalizmin parlak bir örneği var: Sovyetler Birliği 15 federal devletten oluşuyor. Dünyanın en büyük devletlerinden biri olan Sovyet devleti, hiçbir milletin adını da taşıyor. Bu büyüklüğüyle dünya devrimlerinin de en büyük destekçisi olan Sovyetler Birliği, gücünü sadece ilk sosyalist devlet olmasına borçlu değildir. Bu büyüklüğün en önemli sebeplerinden biri de 15 devletin sosyalist birliğidir. Bu devletler ayrı olsalardı, toplam olarak da yine Sovyetler Birliğinin bugünkü gücüne ulaşamazlardı. Çünkü büyük devlet yapısı, ekonomik, sosyal ve kültürel gelişim için daima daha elverişlidir. Bütün bu nedenlerle, federatif birliği biz, Kürt halkının çıkarları için en uygun çözüm yolu olarak görüyoruz ve savunuyoruz. Çünkü önemli olan şu veya bu biçim değil, halkımızın çıkarlarıdır ve bizim görevimiz de bu çıkarları savunmaktır. Onun için biz, demokratik Türkiye ile birliği, burjuva Türkiyesi ile de ayrılığı savunuyoruz. Birşey daha söyleyeyim: Federatif birlik biçimi, hem demokratik birlik için hem de ayrılık için en uygun çözüm biçimidir. Demokratik Türkiye ile federatif birlik içindeki Kürdistan devleti, istediği zaman, Kürdistan'ın diğer parçaları ile birlik şartları oluştuğunda, demokratik Türkiye'den ayrılıp onlarla birleşebilir. Sovyetler Birliği'nde dileyen her cumhuriyetin özgürce ayrılabilmesi, bir birlik esası olarak anayasa maddesidir. Kimse, yahu 70 senedir beraberiz buna ne gerek var diye düşünmüyor. Yani demokratik federatif birlik hiçbir zaman ayrılığın önünde engel değildir ve onun karşısı değildir. Demokratikliği de zaten buradadır.

• HİÇBİR MÜCADELE BİÇİMİNİ REDDETMİYORUZ. MÜCADELENİN BÜTÜN BİÇİM VE METOTLARINI KULLANACAĞIZ. AMA, GÜCÜNÜ BURJUVA İKTİDAR BEKLENTİSİNDEN ALAN BİR DEVRİMCİLİĞİN KÜRDİSTAN'DA GELECEĞİ YOKTUR.

• Somut mücadele pratiğine ilişkin tutumunuz nedir? Nasıl bir mücadele biçimi öngörüyorsunuz?

• Biz elimizden geldiğince, ulusal kurtuluş davamızın taşıdığı tüm devrimci potansiyeli harekete geçirecek tüm yol ve yöntemleri deneyeceğiz ve zorlayacağız. Bizim genel tutumumuz, mücadelenin biçim ve metotlarında olabildiğince zenginliktir. Hiçbir mücadele biçimini yadsımıyoruz. Ayrıca biz mücadeleyi, salt devrimci militanların pratiği olarak da görmüyoruz. Kitlelerin desteği, katılımı ve kendi pratiği de son derece önemlidir. Kürdistan yurtsever hareketi gelişip güçlendikçe, halkımızın katılımı artıp büyüdükçe, mücadele metotlarının çeşitleneceği kanaatindeyiz. Bugün kullanmadığımız pek çok yöntem ve aracı yarı kullanabiliriz. Devrimci süreç, yaratıcı ve doğurgandır. Örgütlerin ve kitlelerin devrimci girişkenliği mutlaka yeni olanaklar sunacaktır. Ama metotlarımızı her zaman somut gerçeklikten, mücadelenin seyrinden ve şartlarından üreteceğiz. Bu çerçevede bir noktayı özellikle belirtmek istiyorum: Sömürgeci Türk burjuvazisi, barışçı mücadele olanaklarını şöyle böyle tamamen ortadan kaldırmış bulunuyor. T.C. ülkemizi Türk Silahlı Kuvvetleri vasıtasıyla zorla elinde tutuyor. Ayrıca silahlı "korucular" vb. çeşitli milislerle Kürde Kürde kırdırma çalışıyor. Silahlı yeni kurumlar ve aygıtlar oluşturmak için hazırlık yapıyor. Bu durumda başlıca aracı silah olan bu egemenlik sistemini yıkmak, silahsız ve silahlı mücadelesiz olamaz.





• Silahlı mücadele bahsi geçerken, var olan bir örneği sormak istiyorum. PKK, 1984 Ağustos'undan bu yana silahlı eylemler yürütüyor. Siz bu eylemleri nasıl değerlendiriyorsunuz?

• PKK tarafından başlatılan ve sürdürülen silahlı eylemleri biz olumlu görüyoruz. Gerek sahte demokrasi hayalleriyle, gerekse de örgüt rekabetçiliği denebilecek yaklaşımlarla bu eylemlere kara çalmayı biz fevkalade yanlış buluyoruz. Ayrıca PKK'yı eleştirmek de silahlı eylemlere karşı çıkmanın gerekçesi olamaz. Ancak bir talihsizlik saymak gerekir, bu eylemlere karşı çıkan yurtsever Kürt örgütleri de var. Oysa biz bu direniş çabasına ve bu çabanın getirdiği kazanımlara, yurtsever hareketin bir bütün olarak sahip çıkıp geliştirmesi gerektiğine inanıyoruz. Silahlı eylemlerin olumlu etkileri oldu. Herşeyden önce sömürgeci faşist egemenliğin otoritesini sarstı. Herşeye kaadir zannedilen cunta güçleri bir avuç eşkiya dedikleri silahlı militanlarla başa çıkamıyorlar. Bu düzeyde ve bu ölçüde bir silahlı direniş bile, halkımızın taşıdığı devrimci dinamizmi ve mücadeleye potansiyelini gösteriyor. Bu demektir ki, silahlı direniş eylemleri, bir yurtsever birlik çerçevesinde, ulusal bir cephe karakterine uygun olarak yürütüldüğü takdirde, ulusal kurtuluş mücadelesi ulus çapında ve ülke sathında yaygınlaşacak; sömürgeci güçler gerçekten çaresiz kalacaktır. Bu nedenle, düşmanı dağıtmak için ne kadar çaba sarfediyorsak, yurtsever güçleri birleştirmek için de yine o kadar canla başla çalışmak gerektiğine inanıyoruz.

• Silahlı eylemlerin, demokrasiye dönüşü torpillediği görüşü var. Hatta bu yüzden silahlı eylemleri provakasyon olarak nitelendirenler var. Bu iddiaya ne diyorsunuz?

• Şimdilerde bu iddianın teorisyenliğini Ecevit ve Uğur Mumcu yapıyor. Her ikisi de azılı birer Kürt düşmanı olmaya aday görünüyorlar. Kürt düşmanlığı bir yana, bunların demokrasi karşısında bile nasıl bir konuma geldikleri artık cümle alemin malumudur. Bunlar generallerle akıl veriyorlar. "Korucular"ın kaldırılıp, Kürdistanı tam takım bir kontr-gerilla aygıtının sürülmesini savunuyorlar. Ama Kürt halkının direnişi, yavaş yavaş sahte solcuların, demokrat geçinenlerin maskesini aşağıya indirecektir. Kürt halkının demokratik taleplerine karşı çıkanlar, süreç içinde, demokratlıktan nasıl hızla uzaklaştıklarını kendileri göreceklerdir. Her bakımdan daha dar



## TKP(B) 2. KONGRESİ'NİN KÜRDİSTAN İLE İLGİLİ KARARLARI

### KÜRDİSTAN ULUSAL ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ

Faşist diktatörlük bütün vahşet ve barbarlığına rağmen Kürt ulusal hareketini sindirememiş, ulusal uyanış daha da hızlanmış tır. Kürdistan halkının özgürlük davası hem Türkiye'de hem de dünyada gitgide daha fazla güncellik kazanmaktadır. Bu olgu Kürt milletinin varlığını inkâr eden Türk burjuvazisinin şovenist ve asimilasyoncu politikasına büyük bir darbedir.

Partimiz TKP(B), Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını kararlı bir şekilde savunmakta ve özgürlüğüne kavuşması için sa vaşmaktadır. Kürdistan örgütümüz YKK ulusal hareketin kopmaz bir parçası olarak ve bu hareketi işçi sınıfı öncülüğünde zafere ulaştırmak amacıyla mücadelesini sürdürüyor. Türkiye'deki parti örgütlerimiz ise şovenizme karşı mücadeleyi yükseltmek ve Kürdistan'daki mücadeleye her yoldan katkıda bulunmak suretiyle üzerlerine düşeni yapıyorlar.

Evren-Üzal faşizmi sömürgeci Türkiye burjuvazisinin Kürdistan'daki baskı ve talanını daha da azdırarak sürdürmektedir. Kongremiz, sömürgeci egemenliği söküp atmak için Kürdistan halkını aşağıdaki güncel talepler etrafında, yasal, yasa dışı, barışçıl ve silahlı bütün yollardan, ulusal demokratik mücadelesini yükseltmeye, Türkiye halkını da bu mücadelede Kürdistan halkıyla dayanışmaya çağırır:

- Türk ordusu Kürdistan'dan çekilsin; sıkıyönetim, olağanüstü hâl ve diğer baskı uygulamalarına derhal son verilsin; sömürgecilerin işbirlikçisi olan "korucular" milisi dağıtılsın.
- Sömürgeci egemenliğin zor yoluyla ve eğitim öğretim sistemiyle sürdürdüğü asimilasyon politikası durdurulsun; Kürt dili ve kültürü üzerindeki bütün yasak ve baskılar kaldırılınsın; Kürtçe konuşma, okuma-yazma ve öğrenim görme özgürlüğü tanınsın; Kürt edebiyat ve sanat eserleri serbestçe yayınlansın, Kürt türkileri Kürtçe söylensin.
- Kürdistan'da işçi sınıfının sendikal-demokratik örgütlenme ve mücadelesi üzerindeki fiili yasak, engel ve baskılar kaldırılınsın.
- Emperyalist askeri üsler sökülsün; GAP projesi ve diğer yollarla Kürdistan topraklarının uluslararası ve Türkiyeli tekelere peşkeş çekilmesi önlemlensin.
- Amerikan üslerinin işgal ettiği topraklar, yabancı ve yerli tekelin kapattığı topraklar, ağaların mülkiyet ve işgali altındaki topraklar topraksız ve az topraklı yoksul Kürdistan köylüsüne dağıtılsın.
- Kürdistan'ın dört parçasını birbirinden ayıran hudutlarda ki mayınlı arazi ("güvenlik şeridi") kaldırılınsın; bu arazi tarıma açılarak topraksız ve az topraklı köylülere dağıtılsın.
- Köylerin yerini değiştiren yeniden iskan ve köyleri belli yerlerde bir araya toplama politikasına son verilsin; askeri mıntıkalar ve göçebe güzergahlarına konan sınırlamalar kaldırılınsın; uğradıkları zarardan dolayı köylülere ve göçebelere tazminat ödensin.

Partimiz bu talepler uğruna şimdiden ve bütün gücüyle mücadele eder; Kürdistan işçi sınıfının, köylülerinin, emekçilerinin, grev, direniş, miting, gösteri, dilekçe, boykot, toprak işgali,

bir kompozisyonla gerçekleşen Şeyh Sait isyanına karşı çıkmak, kendilerine komünist diyenleri bile kemalistlerin yanına attı. Bunları şunun için söylüyorum: Kürdistan'da silahlı direnişi provakasyon olarak nitelendirenler veya öyle düşünenler, kimlerle yanyana düşüklerini iyi düşünmelidirler. Demokrasiyi torpilleyenler, canını dişine takarak ölüm pahasına silahlı mücadele yürütenler değildir. Onu torpilleyenler Türkiye tekelci sermayesi, Türk ordusu ve ABD emperyalizmidir. Ve asıl provakasyon da bunu görmeyip kararlıca mücadeleyi provakasyon olarak nitelendirmektir. Sömürgeci egemenliği nasıl yıkacağız? Esasen, bugünkü haliyle, silahlı mücadele sadece bir direniş biçimi değil, aynı zamanda kendi mücadele şartlarımızı yaratmanın da icabıdır. Bu yüzden Türkiye'de de silahlı eylemler bugünkü şartlara uygundur. Gereklidir. Zorunludur. Demokrasiyi torpillemiyelim diye silahlı mücadeleye provakasyon diyen "Sol Birlik" çevreleri devrimci harekete umutsuzluk yayıyorlar, devrimcilik diye burjuva liberalizmini savunuyorlar. SHP ile aynı konuma düşüyorlar. Hatta ben Kürdistan'da SHP tabanın bile, 88 seçimlerine bu kadar umut bağladığını zannetmiyorum. Ayrıca bir karşılaştırma yapılabilir: Sol Birlik 84 sonunda kuruldu. PKK da 84 Ağustosundan bu yana silahlı mücadele yürütüyor. Her iki politikanın da sonuçları ortadadır. Bundan çıkan sonuç şudur: Zora ve silaha dayalı bir politika gerçekçi ve devrimci bir politikadır. Gücünü burjuva iktidar beklentisinden alan bir devrimciliğin Türkiye'de de Kürdistan'da da geleceği yoktur. Bu yüzden, Sol Birlik içinde yer alan Kürdistanlı iki örgütün, TKSP ve KÖİP'in, bir açmazla karşı karşıya bulduklarını düşünüyoruz. Bu açmaz her geçen gün daha belirgin bir şekilde açığa çıkıyor. Bu örgütler silahlı direnişe karşı çıkan, burjuva liberalizminde ısrar eden tavırlarında inat ederlerse, ya ulusal yurtsever hareketten tecrit olacaklar ya da Türk burjuvazisinin bugünden sonra başvurmak zorunda kalacağı ince ve sinsî yeni sömürgeci politikalarının direk veya dolaylı savunucuları durumuna düşeceklerdir.

• TÜRKİYE DEVRİMCİ VE İŞÇİ SINIFI HAREKETİ İLE GEREKLİ İLİŞKİ VE BİRLİĞİ REDDETMEK DAR MİLLİYETÇİ SEKTERLİKTİR VE HALKIMIZIN ÇIKARLARINA AYKIRIDIR.

silahlı direniş vb. eylemlerini örgütler ve bu eylemlere önderlik eder; "Vatandaş Türkçe Konuş" şovenizmine "Ana dilimizde konuşmak en doğal hakkımızdır" sloganıyla karşı çıkılmasını, Kürtçe okuma yazma faaliyetinin yaygınlaştırılmasını, Kürtçe sanat eserlerinin, plak ve kasetlerin Türkiye'de ve Kürdistan'da yayılmasını destekler, bu yönde çaba harcar.

Partimiz, 1. Kongre ve Konferansımızın "Kurt Ulusal Sorunu" hakkında aldığı kararla, "ortak mücadele ve birleşik devrim süreci öngörmekle birlikte gelişebilecek ayrı bir ulusal kurtuluş savaşını da bütün gücüyle destekleyeceğini" ilan etmiştir. Bu karara uygun olarak, Türkiye Kürdistanı'nda 1984 Ağustosundan bu yana PKK tarafından sürdürülen silahlı mücadeleyi desteklemektedir. Bu silahlı mücadele sömürge boyunduruğuna ve faşist diktatörlüğe karşı bir isyandır; haklı, meşru ve ileridir.

Öte yandan, partimiz, PKK'nın gerek kendi örgütünden, gerekse kendi dışındaki ulusal güçlerden gelen muhalefet ve eleştirileri zorla bastırma, diğer yurtsever örgütleri düşman ilan etme tutumunu yanlış ve zararlı bulmaktadır. Ulusal hareket içinde PKK'yı düşman gibi gören ve gösteren diğer örgütlerin tutumunu da aynı şekilde eleştirmektedir. 2. Parti Kongremiz, Kürdistan yurtsever hareketi içindeki bütün eğilim ve örgütleri, bu sürdürme ve çatışmaları durdurmaya, sömürgeciliğe karşı güçbirliği yaparak ortak mücadele yürütmeye çağırır; Kürdistan yurtsever örgütleriyle Türkiye devrimci örgütlerinin en yakın dost ve müttefik örgütler olduğunu, faşist diktatörlüğe karşı omuz omuza vermeleri gerektiğini de bir kere daha vurgular.

Partimiz bugüne kadar Kürdistan'ın diğer parçalarındaki yurtsever hareketlerle de dayanışma içinde olmuştur. Kongremiz, bu dayanışmayı güçlendirerek sürdüreceğimizi, Kürdistan örgütümüz YKK'nın diğer parçalardaki yurtsever güçlerle ilişkilerini geliştirmeye, maddi ve manevi olarak sıkı bir dayanışma sağlamaya çalışacağını bildirir.

Partimiz, Kürdistan'ın her parçasında bütün ulusal güçlerin dost olduğu kanaatinde dir. Kongremiz, yurtsever örgütlerin aralarındaki anlaşmazlıkları silahlı çatışmaya dökmekten, barışçıl yollardan halletmeleri, silahlarını birbirlerine değil beraberce sömürgeci düşmanlara çevirmeleri gerektiğine inancını belirtir.

Partimiz Türkiye, İran, Irak ve Suriye proletaryasını özgürlük savaşında Kürt halkının en yakın dost ve müttefiki olarak görmektedir. Kongremiz, Kürdistan'ın her parçasındaki yurtsever hareketin o devlet sınırları içindeki işçi sınıfı hareketiyle ittifakı güçlendirmesi dileğini ifade eder; bu yöndeki çabaları partimizin bütün gücüyle destekleyeceğini açıklar.

Partimiz, faşist diktatörlüğün Irak Kürdistanı'na karşı giriştiği saldırıları nefretle protesto etmiştir. Sömürgeci Türk burjuvazisi bugün de Musul ve Kerkük'ü işgal hayalleri kurmakta Irak ve İran Kürdistanı'nda yurtsever hareketin gelişmesinden korkmakta, bölgemizde emperyalist ve sionist saldırganlığa karşı ciddi bir engel oluşturan Suriye ile Kürt ulusal güçleri arasındaki ilişkilerden rahatsız olmaktadır. Kongremiz Türkiye ve Kürdistan halklarını faşist diktatörlüğün önümüzdeki dönemde kalkışabileceği yeni saldırı ve işgal hareketlerine karşı mücadele etmeye çağırır; bunların mutlaka boşa çıkarılacağına olan inancını belirtir.

#### KÜRDİSTAN SEKSİYONU'NUN ADININ DEĞİŞTİRİLMESİ VE PROGRAM TASLAĞININ HAZIRLANMASI ÜZERİNE

Kongremiz, 1. Parti Konferansımızın kararıyla kurulan İKP(B) Kürdistan Seksiyonu'nun adını Yekitiya Komünisten Kürdistan (Kürdistan Komünistler Birliği) olarak değiştirir ve örgütlenmesini de parti tüzüğünde belirtildiği şekilde yeniden düzenler. YKK programına temel olmak üzere çeşitli değişiklik ve eklentilerle kabul edilen Program Belgesinin, Merkez Komitesi tarafından, en geç bir yıl içinde, YKK Program Taslağı olarak hazırlanıp parti içinde tartışmaya sunulmasını kararlaştırır. YKK Programı, İKP(B) Programına ek ve onun bir parçası olarak, bir sonraki parti kongremizde onaylanıp kesin halini alacaktır. □

• Sol Birlik'te ifadesini bulan ve sizin burjuva liberalizmle aynılaşmak diye nitelediğiniz bu eğilimi olumlu görmüyorsunuz. Kürdistan'da yanlış bulduğunuz diğer eğilimler nelerdir?

• Kürdistan'da çok sayıda örgüt var. Kimi ortak özellikleri olsa da sonuçta her biri değişik eğilimleri ifade ediyor. Ayrıca henüz örgütlenmemiş eğilimlerde var. Biz ayrı bir örgüt olduğumuza göre, bunların hepsi ile aramızda derece derece farklar var demektir. Bu örgütlerin ideoloji ve politikasında katılmadığımız hususları doğal olarak yanlış buluyoruz demektir. Ancak ben özellikle yanlış bulduğumuz iki karşı eğilim üzerinde durmak istiyorum. Bunlardan birisi, dar milliyetçi sektör eğilimidir. Türkiye devrimci hareketi ile, Türkiye işçi sınıfı ile gerekli ilişki ve bağlantıyı reddetme; Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfının siyasi birliğini reddetme, bağımsızlığı mutlaklaştırma, Kürdistan'ın her parçasında aynı parti örgütlenmesi biçiminde kendisini ifade ediyor. Biz bu eğilimi, yurtsever hareketin çıkarlarına ters buluyoruz. Böylesi tavırlar, bir yanıyla Kürdistan işçi sınıfının henüz politik olarak zayıflığının bir sonucudur. Kürdistan yurtsever devrimci hareketinin henüz yeni kitleselleşmiş olması, genç yurtsever kadrolardaki ulusal romantizm ve diğer taraftan Türkiye devrimci hareketinde eskiden beri var olan sosyal-şovenist yaklaşımlar, milliyetçi eğilimleri güçlendirmektedir. Bu eğilimlere karşı ısrarlı bir ideolojik mücadelenin etkili olacağı kanaatindeyiz. Tabii Kürdistanlı örgütlere sorarsanız, hiçbirisi milliyetçiliği kabul etmez. Hatta böyle bir şeyi suçlama sayarlar. Ancak ülkemizin siyasi realitesi budur. Milli mesele, adı üstünde, milletin meselesidir. Bu yüzden, bir avuç işbirlikçi dışında tüm Kürdistan toplumunun ezici çoğunluğunu kapsamaktadır. Doğal olarak ulusal burjuvaziden işçi sınıfına kadar farklı sınıf ve tabakalar bütünlüğü, siyasi yelpazede milliyetçilikten enternasyonalist yurtsevliğe kadar farklı sınıfsal ve siyasi eğilimler olarak karşımıza çıkmaktadır. Bizce, ulusal meselelerin en doğru ve Kürt halkının çıkarlarına en uygun çözümlü, ulusal kurtuluşu sosyal kurtuluşla birleştiren devrimci demokratik çözümdür. Yani, ülkemizin Türk burjuvazisinin sömürgeci boyunduruğundan kurtulmakla kalmamalı, bunu sosyalizme geçişin bir adımı olarak değerlendirmelidir. Kürt ulusal burjuvazisinin, ulusal kurtuluş mücadelesinde kendine göre bir yeri ve rolü olacaktır. Ancak her zaman sosyalizm eğilimlerine



karşı duracaktır. Birincisi, ulusal burjuvazide işbirlikçilik eğilimi her zaman vardır. Bugün ulusal yurtsever mücadeleden yana tavır alan bir burjuvanın yarın işbirlikçi olması pekala mümkündür. İkincisi, ulusal burjuvazi, iktidarı aldığı anda, kendisinden daha güçlü emperyalist sermayelerle sınıfsal işbirliği içine girecek ve ulusal özgürlükle kazanılan, bu yolla kaybedilecektir. Bundan çıkan sonuç şudur: Ulusal kurtuluşun gerçek kurtuluşa dönüşebilmesi, işçi sınıfının ulusal demokratik mücadelede öncü ve yönlendirici egemen güç olmasına bağlıdır. Milliyetçilik, ulusal burjuvaziden kaynaklanan ve ona güç veren bir eğilim olarak, bu yüzden Kürt halkının çıkarlarına terstir. Burada bir noktaya işaret etmek istiyorum: Ulusal mücadeledeki burjuva etkiyi, ulusal burjuvazinin nicel varlığı ile hesaplamak doğru değildir. Köy ve şehir orta tabakaları, aydın küçük burjuvazisi, ulusal burjuva sloganlarla yurtsever mücadeleye katılabilmektedir. Bu yüzden yurtsever hareket içinde, ulusal burjuva motif etkili bir faktördür. Mesela bugün yurtsever hareket içinde öyleleri var ki, tam bir bağnaz milliyetçilik yapıyorlar. Bunlar Türk burjuvazisine ve Türk sömürgeciliğine karşı mücadeleyi, Türk olan herşeyi "lanetlik" görmeye kadar varıyorlar. Türk olan herşeye nefreti yayıyorlar. Türkiyeli devrimci kardeşlerimizle aynı örgütlerde örgütlenmeyi ve onlarla ortak mücadeleyi "ulusal ihanet" olarak değerlendiriyorlar. Bunlar, halklar arasında düşmanlığı yayarak, Türkiye devrimci hareketiyle ittifaka küfrederek yurtsever harekete zarar veriyorlar, böylece Türk burjuvazisinin ekmeğine yağ sürüyorlar. Ama çok şükür ki, bu bağnaz

milliyetçi eğilim cılız ve zayıftır. Yanlış ve olumsuz bulduğumuz diğer eğilim ise, ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinin birliğinden yola çıkarak ulusal meselelerin üzerinden atlama eğilimidir. Bu sözüme fazla solcu fakat gerçekte hayata aykırı ulusal nihilist eğilimdir. Nasıl olsa sosyal kurtuluş herşeyi çözecektir. diyerek ulusal kurtuluşu atlamak, Türk burjuvazisinin sömürgeci zulmüne bir manada göz yumaktır. Ulusal nihilist eğilim, daha çok Partizan, Halkın Kurtuluşu, DHB vb. örgütlerde güçlüdür. Adı geçen örgütler, geçmişte Kürdistan'da ciddi bir tabana sahip olmalarına rağmen, bu nihilist tavırlardan dolayı yurtsever devrimci mücadelede gerektiği ölçüde yer almamışlardır. Şimdi bu örgütlerin tabanında da yurtsever mücadeleye karşı ilgi giderek artıyor. Şüphesiz bu sevindiricidir ancak bu örgütler ulusal nihilizmden halen arınmış değildir. Bu eğilime karşı da ciddi bir ideolojik mücadele vermek gerekir.

• KÜRT ULUSAL HAREKETİ HER ZAMANKİNDEN DAHA GÜÇLÜDÜR. KÜRT HALKI HERGÜN EVLAT ACISI YAŞIYOR. AMA ARTIK TÜRK BURJUVAZİSİ İNİSİYATİFİ ELDEN KAÇIRMIŞTIR.

• Kürdistan'da güncel politik durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

• Ulusal yurtsever mücadelemizin başarıya doğru hızla yol aldığı artık açık bir gerçektir. Türk devleti, cumhuriyetin ilk döneminde Kürt ulusal isyanlarını vahşetle bastırdıktan sonra Kürt meselesini tarihe gömdüğünü zan-

netmişti. Kimse Kürt kelimesini dahi ağzına almıyordu artık. Şimdi ise artık, Kürt meselesi sadece harp dairelerinde konuşulmuyor, burjuvazi, bütün kesimleriyle ciddi ciddi ve endişeyle Kürt ulusal hareketi karşısında ne yapılabileceğini tartışıyor. Sıkıyönetim genaralleri bile, artık bu mesele ile iç içe yaşamaya alışmalıyız diye vaazda bulunuyorlar. Bu, artık gerçeğe boyun eğmenin ilanıdır. Üstelik Türkiye'de demokrasi'nin kırıntısı bile yokken, devlet bütün gücünü seferber edebilirken, Kürdistan'da savaş hali varken bunlar oluyor. Türkiye'de şimdi sokaktaki adam bile, Kürdistanın artık Türkiye'nin Doğusu yahut Güney Doğu Anadolu'su olmadığını anlıyor. Orada başka bir ülke var artık. Kürt ulusal hareketi, bugün her zamankinden daha güçlüdür. Geçmişte Türk devleti, Kürt isyanlarını bir kaç ayda birkaç askeri hareketle bastırabiliyordu. Şimdi ordunun yarısıyla "sınır-ötesi" hareketlere rağmen birşey yapamıyor. Her eylemden sonra radyo ve TV'den geniş çaplı bir operasyonun başlatıldığı duyuruluyor. Tabii sonuçsuz olunca askeri operasyonların sonu da gelmiyor. Eskiden ulusal harekete katılım, büyük ölçüde aşiret ilişkileri çerçevesindeydi. Hareketin doğal liderleri aşiret reisleri idi. Şimdi ulusal kurtuluş mücadelesi modern örgütlerle yürüyor. Aynı örgüt içinde 15 yaşından 60 yaşına kadar, Kürdistanın herbir yöresinden, herbir din ve mezhebenden insanlar yer almaktadır. Kavgaya ulus ve ülke düzeyindedir. Elbette sömürge zincirini parçalamak kolay iş değildir. Kürt halkı hergün en yiğit evlatlarının acısını yaşıyor. Daha çok insanımızı bu savaşta kaybedeceğiz. Önümüzde uzun ve meşakkatli bir yol var. Ama artık Türk burjuvazisi insiyatifi elden kaçırmıştır. Gidişatı Kürt halkının kendisi belirliyor.

● SÖMÜRGEÇİLİK ÜLKEMİZİN EKONOMİK GELİŞİMİNİ ÖNLEYEN BİR MEKANİZMADIR. GAP VE BENZERİ PROJELER, ÜLKEMİZİN SÖMÜRÜLMESİNE ULUSLARARASI TEKELLERİ DE ORTAK ETMEK İÇİN HAZIRLANMIŞ PROJELERDİR.

● HALKIMIZ SADECE EKMEK İSTEMİYOR. SADECE İŞ VE TOPRAK İSTEMİYOR. HALKIMIZ HERŞEYDEN ÖNCE ÖZGÜRLÜK İSTİYOR. KENDİ ULUSAL KİMLİĞİNİ İSTİYOR.

● KÜRDİSTAN'A İSTANBUL'U TAŞISALAR NE OLACAK? "YEDİ KÜPELİ" DEĞİL, 17 KÜPELİ DE OLSA HİÇBİR PROJE SÖMÜRGEÇİ TÜRK BURJUVAZİSİNİ YENİLGİDEN KURTARAMAZ.

● GAP ve benzeri yatırımların vaziyeti değiştireceği, ulusal demokratik mücadeleyi zayıflatacağı iddia ediliyor. Ne diyorsunuz?

● Bunlar hikaye şeyler. Sömürgeciler ve akıl verenleri gerçekten gülünç duruma düşüyorlar. Böylesi iddialar, kendine cesaret vermek için karanlıkta türkü söylemeye benziyor. Bu noktaya yine geleceğim. Evvela bir hususu altını çizerek söylemek istiyorum: GAP ve benzeri projeler, Kürt halkına bir lütf, bir ikram gibi sunuluyor. Sanki Türk burjuvazisi, Kürtlerin refahı ve Kürdistanın imarı için kalkınma hamlelerine girişirmiş gibi sunuluyor. Alakası yok. Sömürünün ve sömürgeciliğin doğasına da aykırıdır zaten. GAP ve benzeri projeler, ülkemizi daha çok sömürmek, başka alanları da kapitalist sömürüye açmak, Türk burjuvazisine yeni pazarlar açmak için hazırlanan projelerdir. Hepsisi de tekelin kârına kâr katmak içindir. GAP ise ülkemizin sömürülmesine uluslararası tekelleri de ortak etme projesidir. Sömürgeçilik, ülkemizi kalkındıran bir mekanizma değil, tersine her alanda da gelişmemizi önleyen bir mekanizmadır. Ülkemiz sömürge zincirinden kurtulduğu zaman ekonomide de, endüstride de dev atılımlar yapacak kapasitededir. Gülnüçlük ise şuradadır, kapitalizmin gelişmesi ulusal bilinci köreltmiyor, tersine hertarafa yayıp genelleştiriyor ve büyütüyor. Çünkü ulusçuluk zaten kapitalizmin ürünüdür. Bizi asimile etmek için sabah akşam "ne mutlu Türküm diyene" diyen okullardan hep devrimci militanlar yetişti. Ayrıca halkımız sadece ekmeği istemiyor. Sadece iş ve toprak istemiyor. Tek derdimiz okul, yol, su elektrik değil. Halkımız

herşeyden önce özgürlük istiyor. Kendi kaderine sahip çıkıp kendi devletine kavuşmak istiyor. Ulusal kurtuluş meselesi, siyasi bir meseledir. Kürdistan'a İstanbul'u taşısalar ne olacak? O zaman "yedi küpeli" değil, 17 küpeli de olsa hiçbir proje sömürgeci Türk burjuvazisini yenilgiden kurtaramaz.

● Son ve sonuç sorusu sormak istiyorum: YKK'nın şansını nasıl görüyorsunuz?

● Bu soruya sadece ben değil, biz tüm YKK militanları birlikte cevap vereceğiz. Yani YKK'nın şansını YKK'nın mücadelesi belirleyecektir. Hiçkimse anadan doğma imtiyaz sahibi değildir. YKK hem ulusal bir örgüt, hem de bir sınıf örgütüdür. Bundan doğan avantajları da var, dezavantajları da. Her halükarda zor bir işe soyunduğumuzun bilincindeyiz. Hata ve eksiklerimiz olacaktır. Ancak eğer Kürdistan devrimine gerçekten işçi sınıfı öncülük edecekse ülkemizde de komünizmin toprağı bereketli demektir. Diğer taraftan biz çok iyi biliyoruz ki, sadece güzel fikirlere sahip olmak birşey ifade etmez. Devrimin yolunu iyi çizmek gerekir. Biz hiç kimse ile örgüt rekabetçiliği içinde değiliz ve olmayacağız. Kürdistan'da mücadele eden ve edecek olan herkese şans vardır. Ülkemiz şanlı devrimler gerçekleştirmiş ve bize de örnek olan pekçok ülkeden birkaç misli daha büyük ve daha kalabalıktır. Ve halkımız mücadele eden herkese büyük destek veriyor. Halkın desteği ile aşılmayacak güçlük yoktur. □





## DERSİM'İ SÖMÜRGEÇİLERE TERKETMEYECEĞİZ

• Senem Teyze, Dersim isyanından sonra sürgün edilenlerden biri de sizsiniz. Hangi tarihte sürgün edildiniz?

• Sene 38'de.  
• Kaç yaşındaydınız o zaman?  
• Annemin dediğine göre iki yaşındaydım.  
• Tüm aileniz mi sürgün edildi?  
• Yok. Babam yok. Babamı öldürmüşler.

• İsyana mı katılmıştı?  
• Evet! Annemin anlattığına göre onun ölüsünü de Harçık çayında buluyorlar.

• Peki Dersim olayları hakkında ne biliyorsunuz? Nasıl oldu, niye oldu?

• Annem diyordu ki bir suçumuz yoktu. Onun anlattığına göre, hükümet, tüm ileri gelenleri, yetişkinleri, gençleri öldürüyor. Geriye kalanları da sürgüne gönderiyorlar.

• Peki nasıl oluyor olaylar?  
• Çok kanlı oluyor. Harçık ve Munzur çayında günlerce kan aktı diyor annem. Ölülerini bile gömmemişler. Çay başına götürüp vuruyorlarmış, Orda bırakıyorlarmış. Sel alıp götürsün diye. Babamın ölüsünü de zaten Harçık çayından alıp getiriyorlar. Köyümüzde iki ailenin erkekleri kaçıyor. Askerler geliyorlar bu iki ailenin tüm kadın ve çocuklarını da öldürüyorlar. Öldürmeyi de nasıl yapıyor-

lar? Çocukları havaya atıp süngüyü karnına geçiriyorlar.

• Niye bu kadar vahşice yapıyorlar?

• Kurşun boşa gitmesin diyorlar. Çünkü kökünü kazmak istiyorlar. Her adama bir kurşun sıksalar kurşun yetmez. Onun için bazı köylerde bütün köylüyü bir eve dolduruyorlar, evi ateşe veriyorlar. Kurşuna yazıktır diyorlar.

• Yani insanın bir kurşun kadar bile değeri yok!

• O zaman öyleymiş.

• Şimdi öyle değil mi? Şimdi de öyle! Ama biz konumuza dönelim... Dersim olayları niye oluyor? Size sebebini nasıl anlatırlardı?

• Vallahi niye oldu ben bilmiyorum. Annemin anlattığına göre, karakolun yanında bir köy varmış. Askerler bu köyde bir kadının ırzına geçiyorlar. Bunun üzerine köylüler de karakola hücum edip, askerleri öldürüyorlar. Bunun üzerine hükümet köye saldırıyor, derken iş büyüyor. Ama hükümete karşı bütün aşiretler birlik olmuyorlar. En çok Haydaran ve Demanan aşiretleri hükümetle harb ediyor. Tabi aşiretlerin elinde top-tüfek yok. Hükümetin elinde ise top da var tüfek de var uçak da var. Onun için çok aşiretin gönlünden geçiyor ama harbi göze alamıyorlar. Askeri sokmamak için köprüleri yıkiyorlar, Dersimi bir adaya çeviriyorlar. Ama hükümetle başa çıkamıyorlar.

• Peki hem büyük bir katliam yapılıyor, hem de o kadar insan yerinden-yurdundan evinden-toprağından koparılıp sürgün ediliyor. Ceza olsun diye mi sürgün ediyorlar?

• Ne bileyim. Hem ceza, hem de korkuyorlar. Biz bunların babalarını öldürdük, yarın birgün bunlar gene bize karşı gelirler diyorlar. Onun için herbirisini bir tarafa

” Dersim İsyanı 50 yaşında. 50 yıl önce Kürt halkı özgürlük özlemiyle, Türk devletinin sömürgeci boyunduruğuna başkaldırdı. Atatürk liderliğindeki sömürgeci devlet, halkımızın özlemlerini kan ve vahşetle bastırdı. Bununla kalmadı. Halkımızı yurdundan kopararak Türkiye'nin çeşitli bölgelerine sürgün etti. Dersim isyanının 50. yıldönümünde özgürlük ideali, halkımızın yüreğinde ve beyninde daha canlı daha diri yaşıyor. Türk devleti ise aynı vahşet ve aynı barbarlıkla yine saldırıyor. Halkımızı yeniden sürgün etmek için planlar hazırlıyor. 50. yıldönümünde, Dersim isyanından sonra zoraki göçe tabi tutulmuş emekçi bir Kürt kadını ile yaptığımız röportajı yayınlıyoruz. Gelecek sayıda Dersim isyanı ile ilgili geniş kapsamlı bir yazı yayınlanacaktır. ”

sürgün ediyorlar.

• Sizi nereye sürgün ettiler?  
• Kütahyanın bir köyüne.  
• Sürgünde ne gibi zorluklarınız oldu?

• Zorluk çok oldu. Memleketin zenginiydik, Kütahyanın en fakiri olduk. Bize az bir toprak verdiler, öküz verdiler. Ama ne verseler de gözümüz mü vardı? Dersime gitmemiz yasaktı. Tek bir sefer, bir akrabamız kaçak gidip geldi.

• Peki Kütahyada Türklerle aranızda hiç problem oldu mu? Aranızda kaynaşma mı oldu, yoksa çekişme yahut düşmanlık mı? Nasıl tepkiler gördünüz yani?

• Önceleri bunlar Kürttür diye bizi horluyorlardı. Namaz kılmıyorsunuz, siz gavursunuz diyorlardı. Hatta başlangıçta ellerinden gelse bizi öldüreceklermiş. Kendi içlerinde benim annem için "bu kadın kırk tane asker öldürdü" diyorlarmış.

• Peki sonra kanaatleri değişti mi?

• Değişti tabi. Birbirimize kaynaştık. Oralı gibi olduk. Ayrılrken hem onlar, hem de biz çok ağladık.

• Kaç yılında ayrıldınız?  
• 47'de yasak kalktı. Biz de geri Dersime döndük.

• Senem Teyze, şimdi de orman köylerini boşaltacağız diye yine Dersimde 234 köyü sürgün etmek istiyorlar. Ne diyorsunuz, bu da eskisi gibi bir sürgün mü?

• Kurban, sürgün değil de nedir? Orman morman bahane. Orman sırf Dersimde mi var? Ama bu işin sonunu hiç iyi görmüyorum. Herkesin burda ölüsü var, mezarı var, taşı var. Nasıl bırakıp gitsinler? Koyalay mı? O zaman çok kan döküp sürgün ettiler. Korkuyorum gene çok kan dökcekler. □

SÖMÜRGEÇİ  
EGEMENLİK YIKILMADIKÇA  
ULUSAL ONURUMUZ  
AYAKLAR ALTINDADIR

Ülkemiz Kürdistan işgal altındadır. İşgal altındaki bir ülkede hayat nasıl geçer? İşin bir tarafı dayak, işkence ve ölüm ise, diğer tarafı da küfür, hakaret ve onurumuzun ayaklar altında çiğnenmesidir.

Adıyaman'da merkeze bağlı .... de ilişkilerim ve işlerim vardı. Arkadaşlarla görüşmeye gittiğimde daha yarım saat olmamıştı ki komando askerleri köyü bastılar.

Derken iki komando askeri eve geldi. Arkadaşı sordular. Bu arada bana da kimlik sordular. Ben misafir olduğumu söyledim. Köy meydanına gitmemi söylediler. Derdini orda anlatırsın dediler.

Köy meydanına giderken üzerimdeki adres, telefon ve notları imha ettim. Vardığımda, yediden yetmişe tüm köy halkı oradaydı. Herkes hazır kıta halinde bekliyordu. Kuşukular benimle arkadaşım üzerinde toplanmıştı. Çünkü yabancı olduğum hemen göze batıyordu.

Herkesin kimliğini topladılar. Albay tek tek kimliklere bakarak sorguya başladı:

- Adın ne senin?
- Hasan
- Evlimisin?
- Evet
- Kaç çocuğun var?
- Altı

Altı kelimesi Albay'ın sinirine dokunuyor. Hasana altı tane Osmanlı tokatı çekiyor ve öfkeyle bağırıyor:

- Ulan it herif, karnını doyuramıyorsun altı çocuğa nasıl bakacaksın?

İşte ölüyor müsün, öldürür müsün diye insan böyle zamanlarda düşünüyor. Yani rütbe takmış bir haydut, çocuk sahibi olmayı bize çok görüyor. Çocuğumuz olurken kendisine damışacağız. Bizi aç bıraktıkları gibi, bizi dayak ve işkenceden geçirdikleri gibi çocuk sayısına bile sınır koyacaklar. Çocuk sahibi olduk diye rütbeli bir köpekten tokat yiyoruz.

Sırada genç bir arkadaş var. Albay kimliğini soruyor, arkadaş cevap veriyor. Fakat Albay kimlik sorgusuyla yetinmiyor:

- Cezaevinden ne zaman çıktın?
- Bir yıl kadar oldu.
- Suçun neydi?
- Şüphe üzerine götürdüler.

Asabı bozuk bir ses tonuyla Albay bağırıyor:

- Ulan it, niye yalan söylüyorsun? Apoculara eklemek götürmedin mi? Onları evinde yatırmadın mı?

Tabii Albayın öfkesi sesiz— sedasız bitmiyor. Askerler tekme tokat girişiyorlar genç arkadaşına. Ağzı-burnu kan içinde kalıyor. Ne bir ses, ne bir itiraz. Kısa bir sessizlik oluyor. Sırada orta yaşlı bir köylü var. Albay ona yöneliyor:

- Adın ne ulan?
- Abuzer

- Ne lan bu bıyık? Eşek kuyruğu gibi uzatmışsın. Bu bıyıkla karınla nasıl yatıyorsun?

Abuzer, yarı Türkçe yarı Kürtçe cevap vermeye çalışıyor. Ama nafiye. Albay eline makası alıp Abuzerin bıyığını kesiyor.

Epeyce bir küfür, hakaret ve dayaktan sonra sıra bana geliyor. Albay bana soruyor. Adın ne? Baba adı, ana adı, kaç doğumlusun? Tüm sorulara cevap veriyorum. Arkasından ekliyor: Hangi gün doğdun? Hangi gün doğduğumu bilmediğimi söyledim. Suratıma yıldırım çarpar gibi iki yumruk patlıyor. Ve ne iş yaptığımı soruyor. Ben de seyyar satıcılık yaptığımı giyim eşyası sattığımı söylüyorum. Albayın dikkatini çekmiş olmalı ki "sen bu Türkçeyi nerden öğrendin?" diyor. Ben de mal almaya, alışveriş yapmaya gittiğimi ve böylece Türkçe öğrendiğimi söylüyorum. Albay

gitmemi ve bir daha buralara ayak basmamamı söylüyor. Yani işgalci-bir subay, kendi ülkemde dolaşmamı bana yasak ediyor.

Kimlik sorgusundan sonra herkes yüzüstü yatırılarak sıra dayalıdan geçiriliyor. Sonra kadınlar erkeklere bindiriliyor. Belli ki Albay hakaretin hertürlüsünü denemek istiyor. Tüm haysiyetimizi elimizden almak istiyor. Bizi hayvan yerine bile koymuyor.

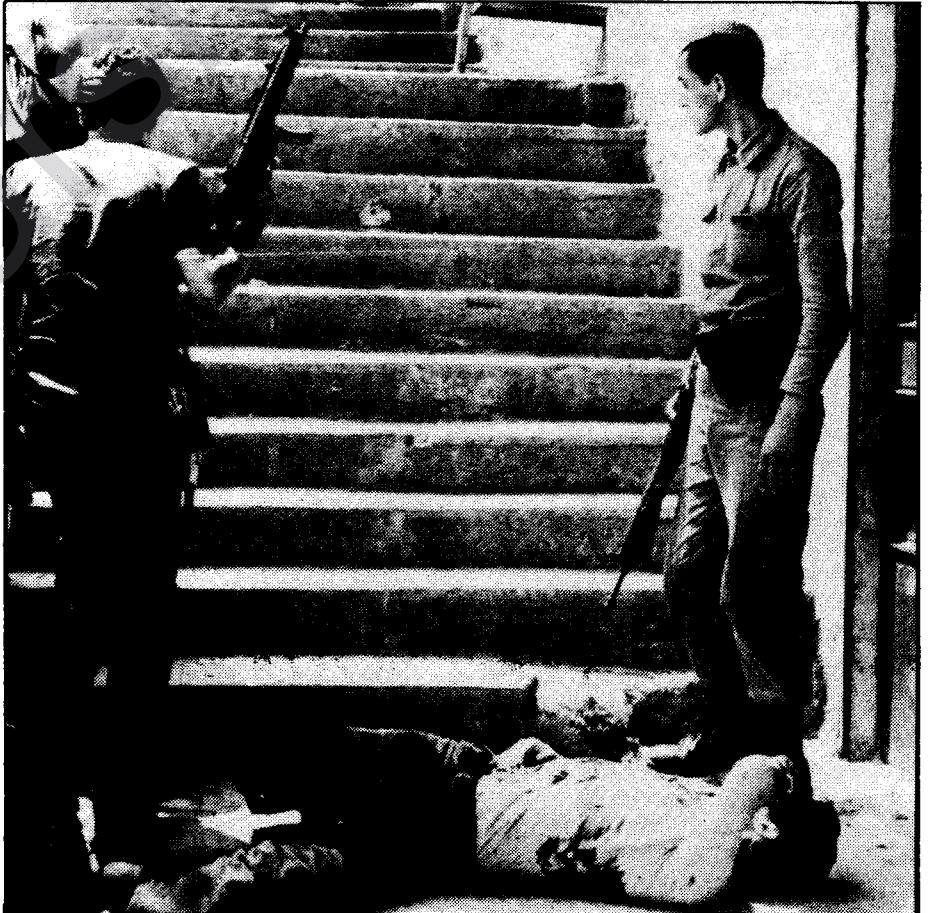
İnsan gördüklerine bile bazen inanmıyor. Ama işte ne başka bir ülkedeyim, ne de bir korku ve dehşet filmi seyrediyorum. Kendi ülkemde yaşıyorum. Ama işgal altındaki bir ülkedeyim. Sömürge bir ülkedeyim. Evet Kürdistandayım.

İşte bu işgali kırmadan, bu sömürge zincirini parçalamadan insanca yaşamak, korkusuzca yaşamak mümkün değildir. Bir sömürge subayı bize hertürlü hakareti yapar, istediği gibi dayak çekip gider.

Kendi onurumuza sahip çıkmak istiyorsak canımızla dışımızla, etimizle tırnağımızla sömürgecilığe karşı mücadeleye etmekten başka çare yoktur.

KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİLİK.  
YAŞASIN DEVRİMÇİ MÜCADELE.  
YAŞASIN PARTİMİZ TKP(B)

Siho Aslan



## KAVGAYA KAZANILACAK ÇOK İNSAN VAR

Değerli Yoldaşlar,

Ben 22 yaşındayım. Halen bir gecekonduya oturmaktayım. Askerliği daha yapmadım. Yaşlı bir babam var. Çocukluğumdan beri babamla beraber inşaatlarda çalışırız. Şimdi ise ben sıvacı oldum, babam ise artık yaşlandı, çalışmıyor.

Bu soğuk havalarda çalışmaklarla, umutsuzluklarla yüreğimden gençliğin verdiği hırçınlıklarla büyüdüm.

Aç kaldım, uykusuz kaldım. Hem okula, hem de inşaatlara gittim.

1982 yılında liseyi bitirdim. Aynı yıl, Diyarbakır Eğitim Fakültesine kayıt yaptırıldı. Geçen yıl lisans derecesi ile mezun oldum. Diyarbakır'da tanıştığım iyi niyetli insanlar sayesinde yaşadığım sınıf gereği devrimci bir kişilik kazandım. Kendi çapımda tabii.

Sonunda matematik öğretmeni oldum. Ancak devlet tayin vermedi. Yani öğrencisiz bir öğretmen oldum.

Bu durumda tahmin edeceğimiz gibi yine baba mesleğine döndüm. Yani sıvacılığa. Halen sıvacıyım. Şaşmadım ama bu işe. T.C.'den başka ne beklenir zaten!

Kısaca yaşantım böyle yoldaşlarım!

Bu bunalımlı günlerim arasında bundan birkaç ay kadar önce ... ile tanıştım. Günlerce konuştuk, tartıştık. Düşüncelerimiz çakışıyordu. T.C.'ye ve onun ağababası ABD emperyalizmine karşı savaşmak için TKP(B) saflarına katılmaya karar verdim.

Artık öğrencisiz bir öğretmen olduğumu düşünmüyorum. Yapılacak çok iş var. İşlenecek ve kavgaya kazandırılacak çok insan var.

Şimdiye kadar konuştuğum ve bundan sonra konuşacağım insanların halkımızın kurtuluşu ve Amerika ile onların işbirlikçisi T.C. faşizmi için gerekeni yapacaklarına inanıyorum.

YAŞASIN RASTIYA KURDISTAN!  
YAŞASIN TKP(B)!

Mehmet Solmaz

MEKTUP ADRESİ

Postlagerkarte  
063143 C  
5000 KÖLN 91

Y. Sağlam (F. Almanya)

## 2. KONGREMİZ DEVİRİMCİ BİR KAZANIMDIR

2. Kongremizin politik tahlil ve yaklaşımlarını kamuoyuna duyurmak için yurtdışında bir kampanya düzenledik. Bu kampanyayı size kısaca özetlemek istiyorum.

Kongre sonuç bildirisinden 20 bin adet dağıttık.

13 bin adet afiş yaptık. Afiş "Faşizme ve Sömürgecilğe Karşı İleri" sloganını taşıyordu.

Avrupa'nın bellibaşlı başkentlerinde ve önemli politik merkezlerinde seminerler düzenledik. Kopenhag, Batı Berlin, Paris ve Hamburg'da seminerler ilgi ile izlendi. Frankfurt, Stuttgart, Zürih ve Stockholm ile devam ediyor.

7 Mart 1987 tarihinde F. Almanya'nın Duisburg kentinde 2. Kongre gecesi düzenledik. Geceye 700 civarında insan katıldı. Geceye Genel Sekreter İbrahim Seven Yoldaş ilgi ve coşku ile izlenen bir konuşma yaptı. Önümüzdeki döneme ve mücadeleye ilişkin partimizin yaklaşımlarını anlattı. Geceye Suriye Kürdistanı'ndan Ciwan Kürtçe türkülerle, İranlı Yakup Zerufe Azeri türkülerle katıldı.

TKP(B) II. Kongre Belgeleri kitabı Avrupa'nın her tarafına dağıtıldı.

## İDRİS BARZANİ TÖRENLE ANILDI

Kürt Ulusunun yiğit savaşçılarından ve Irak Kürdistanı Demokrat Partisi (IKDP) önderlerinden İdris Barzani ölümünün 40. gününde Bonnda düzenlenen bir törenle anıldı.

Molla Mustafa Barzaninin oğlu olan İdris Barzaninin tüm yaşamı, Kürt ulusunun sömürgecilğe karşı verdiği mücadele içinde geçmişti. Irak Kürdistanında Saddam diktatörlüğüne karşı ulusal kurtuluş mücadelesinin önemli adımlar attığı bir sırada İdris Barzaninin ölümü derin üzüntü yarattı. 43 yaşında ölüme yenilen İdris Barzani

için 8 Mart 1987 tarihinde IKDP ve taraftarları tarafından düzenlenen anma törenine çok sayıda yurtsever örgüt ve kişiler katıldı.

Törende İdris Barzaninin yaşamı üzerine çeşitli konuşmalar yapıldı. Daha sonra Kürt ulusal marşı ile sona erdi. Biz de törene katılarak, partimiz TKP(B) adına bir mesajla IKDPye başsağlığı dileğinde bulunduk.

Kürt Savaşçıları Ölümsüzdür!  
Yaşasın Kürt Halkının Özgürlük Mücadelesi!

## "KÜRT MESELESİ"

Yoldaşlar,  
İşçi Gerçeği yayınları arasında çıkan "Bir Ulusun Özgürlük Davası: KÜRT MESELESİ" broşürü yurt dışında geniş bir ilgi gördü. Şu anda ilk baskısı tamamen bitmiş bulunuyor. Kısa zamanda ikinci baskısını yapmamız gerekiyor.

Şüphesiz bu ilgi, halkımızın devrimci mücadelesine karşı duyulan ilginin ifadesidir. Tabii ki bu bizi sevindiriyor. Kürt ve Kürdistan adına konan sömürgeci yasaqlar, halkımızın tarihine, bugünkü gerçeğine ve taşıdığı devrim potansiyeline olan ilgi ve merakı daha da arttırıyor.

Broşür genellikle olumlu eleştiriler aldı. Daha çok, bilgi verici ve açıklayıcı bir broşür olarak nitelendiriliyor. Çünkü broşürde meselenin çeşitli yönleri hep birden ele alınıyor. İşçi Sınıfı bilminde ulusların kaderini tayin hakkı, Kürdistanın sömürgeleştirilmesi, Kürdistanında sömürgecilğe karşı mücadele tarihi, Kürdistanın sosyo-ekonomik yapısı, Kürdistan devriminin özellikleri, ulusal meselenin politik çözümü ve partimiz TKP(B)'nin meseleye yaklaşımı gibi hususlar broşürün başlıca konuları arasında yer alıyor.

Kürt ve Kürdistan gerçeğini geniş yığınlara yaymak, Sömürgeci inkarcılığı aşmak, ülkemizi ve ulusal kurtuluş mücadelemizi herkese tanıtmak önemli görevlerimizden biridir.

Bu bakımdan bu broşür her zaman başvurulabilecek bir kaynak niteliği taşıyor. Böylece bir boşluğu dolduruyor.

Bu yöndeki çabalara devam Yoldaşca selamlar.

# HER NEWROZ'U, BİR ULUSAL PROTESTO GÜNÜNE ÇEVİRELİM!

Halkımız yüzlerce yıldır zalimlere, sömürücülere, kan emici cellatlara karşı emekçilerin şanlı zaferi Newroz'u bir mücadele bayrağı olarak dalgalandırıyor. Halkımızın bu en güzel geleneği özgürlük bayramı kutlu olsun.

Yigit Kürt Halkı,

Bu Newroz'a da yine özgürlükten mahrum olarak giriyoruz. Ülkemiz sömürgeci katillerin namluları altında inim inim inliyor. Hergün saldırı, hergün operasyon, hergün ölümle yüzyüzeyiz.

Ama artık ne zulmü namlı komando birlikleri ne de uçak filoları, ne Diyarbakir zindanları ne de kurşun geçitleri ulusal kurtuluş davamızın büyüyen mücadele selini durdurmaya yetmiyor.

Sömürgeci faşist generaller bile artık rahatça uyuyamıyorlar. Durum değişti. İşgalci Türk Silahlı Kuvvetleri ülkemizde artık herşeye hakim değildir. Ordunun büyük bir bölümünü Kürdistan'da tuttukları halde, bugüne kadar üç defa da Irak Kürdistanı'na saldırdıkları halde, herçeşit özel tedbire başvurdukları halde sonuç alamıyorlar.

Şimdi de hem bir cezalandırma hem de bir korkutma metodu olarak halkımızın bir bölümünü kendi yurdundan kendi toprağından koparıp zorla başka yerlere sürmek istiyorlar. Yani dağdan gelen bağdakini kovmaya çalışıyor. En son Dersim'de olduğu gibi hep isyan ve ayaklanmalardan sonra sömürgeci Türk devletinin bu yola başvurduğu düşünülürse, sömürgecilerin nasıl bir telaş ve korku içinde oldukları daha iyi anlaşılır.

Yigit Kürt Halkı,

Her Newroz gücümüzün göstergesi olmalıdır. Artık sömürge yasaklarını da, namlu duvarlarını da aşacak gücteyiz. Her Newrozda ülkemiz baştanbaşa bir ateş harmanı olmalıdır. Köyümüzde bağımızda, ovamızda dağımızda ateşler yakalım. Bu mücadele geleneğini ülke çapında bir ulusal protesto gününe çevirelim. Bunu herçeşit eylemle besleyip destekliyelim. Faşist cunta hiçbir şekilde bunun önüne geçemez.

Ülkemizin Yurtsever Güçleri,

Newroz hem mücadele hem de ülke çapında sömürgeciliğe karşı ulusal birlik günüdür. Newroz geleneği, bir avuç işbirlikçi dışında tüm milletimizin bayramıdır. Kürt milleti, bu bir avuç işbirlikçi dışında tüm kesimleri ile mücadeleye kazanılmadıkça, tüm yurtsever güçlerin birliği sağlanmadıkça başarıya ulaşmamız mümkün değildir. Ancak ne yazık ki ulusal demokratik güçler arasındaki ayrılıklar derinleşmekte, hatta bazen silahlı çatışma noktasına varmaktadır.

Bizce yurtsever güçler arasında silahlı çatışmanın hiçbir haklı nedeni olamaz. Bu sadece ve sadece sömürgecileri sevindirir. Hiçbir görüş ayrılığı, ortak mücadele için engelleyici sebep olamaz.

Diğer taraftan, aktif mücadeleye girmeksizin burjuva muhalif güçlerden demokrasi ve özgürlük beklemek beyhude bir beklentidir. SHP destekçiliği yahut başka burjuva demokratik umutlar arkasında gezinmek bize hayır getirmez. Silahlı ve silahsız, yasal ve yasadışı tüm mücadele metotları ile, ama mutlaka milletimizin en geniş kesimleri ile, ve Türkiye anti-faşist halk hareketi ile birlikte, sömürgeciliğe ve faşizme karşı bayrak açıp mücadele etmekten başka yol ve çaremiz yoktur.

BİRLİK, MÜCADELE, KARARLILIK  
FAŞİZME VE SÖMÜRGEÇİLİĞE KARŞI İLERİ  
KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİLİK  
YAŞASIN ÖZGÜR KÜRDİSTAN

**YKK**

Yekitiya Komunistên Kurdistan